

ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΣ - SENDER
«ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΩΝ»
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 23 - 10437
ATHENS - GREECE

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΕΜΠ.ΑΘ.
Αριθμός Αδείας
4421

Τά Κανδυλιώτικα

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών Αρκαδίας "Η ΠΡΟΟΔΟΣ" - ΚΩΔΙΚΟΣ: 4431 • ΕΤΟΣ 20ο Αριθ. Φύλλου 74 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2012

<http://www.kandyliotika.gr>
e-mail: kandyliotika@yahoo.co.uk
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 23 ΑΘΗΝΑ - 104 37

ΕΥΧΕΣ - ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι
Ευχόμαστε σε όλους σας

**ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
και ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 2012**

Η καθιερωμένη πρωτοχρονιάτικη γιορτή του Συλλόγου μας για την κοπή της πίτας, στην οποία καλούμε όλους σας να έρθετε, θα γίνει την ΚΥΡΙΑΚΗ 29-1-2012 και ώρα 11:00' στα Γραφεία του Συλλόγου μας στην Αθήνα, οδός Κεραμεικού 23.

Θα ακολουθήσει ελεύθερη συζήτηση για τα προβλήματα του χωριού μας και προτάσεις για τις θέσεις του Συλλόγου. Η εκδήλωση θα κλείσει με μπουφέ, όπως πάντα.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος Η Γραμματέας
Παν. Χρ. Ευσταθίου Αθηνά Γιαννιά-Οικονομοπούλου

ΕΥΧΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΠΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Το Συμβούλιο Τοπικής Κοινότητας του χωριού μας εύχεται σε όλους τους Κανδυλιώτες, στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό,

**ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ
Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ 2012 και ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ**

Για το Τοπικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Δημ. Χρ. Δρόσος

ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ

Πρωτοχρονιά

- Αρχιμηνιά! - Καληχρονιά! Καλώς τον άρχοντά μας, πόχει την τύχη αδερφή και την καρδιά του πλούτος!
- Βάνω το πόδι το δεξί κι όλα δεξιά να πάνε!
- Σπάσε το ρόδι τ' άλικο στη μαλλιάρη την πέτρα, πιες απ' τ' αμίλητο νερό της κρυσταλλένιας βρύσης, σκόρπα τα φύλλα της ελιάς, πες της καρδιάς τραγούδια!
- Ωσάν την πέτρα με ριζά η αγάπη να ριζώσει, ξόρκι τ' αμίλητο νερό νάν' στο κακό το μάτι, και σαν το ρόδι μ' αγαθά το σπίτι να γιομώσει!

Κ. Καλλοναίος

Από «ΤΑ ΝΕΑ» του Κ. Μητρόπουλου

ΑΠΩΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΗΣ ΚΑΝΤΥΛΑΣ ΤΟΥ 1959

Κειμήλιο ανεκτίμητο η φωτογραφία τούτη, που λες, από ζωγράφου χέρι είναι φτιαγμένη...! Είναι και αυτή τραβηγμένη το 1959 από το φίλο της Καντύλας, Σωτήρη Τσιανη.

Δείχνει την αναγέννηση της φύσης (καθ' ότι Μάρτης) και το Χριστό και το Νεκροταφείο στην τότε μορφή τους. Για μας δε, σηματοδοτεί το «κράτημα» της μνήμης σε 'κείνες τις εποχές, με ...το «ψυχικό πετάρισμα» να περισσεύει! Γιορτές, δε, καθώς είναι, να ευχθούμε σ' αυτόν τον εκλεκτό φίλο, Υγεία και Χρόνια Πολλά.

Βασίλης Παναγάρας

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας όρισε να γίνει ο ετήσιος χορός μας το Σάββατο 18 Φεβρουαρίου 2012 και ώρα 9.30 το βράδυ, στο κέντρο «ΕΝΝΕΑ ΟΓΔΟΑ», που βρίσκεται στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας 40, στο πεδίο του Άρεως, τηλ. κέντρου 210 8821095.

Προσκλήσεις θα διατίθενται από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου από 29/1/2012 (ημερομηνία κοπής πίτας) καθώς και το βράδυ του χορού στην είσοδο του κέντρου. Κατανοώντας τις δυσκολίες της εποχής (οικονομική κρίση) οι τιμές των προσκλήσεων και του κέντρου θα είναι προσιτές.

Λεπτομέρειες και πληροφορίες μπορείτε να έχετε τηλεφωνώντας στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου.

Σας προσκαλούμε, λοιπόν, και σας περιμένουμε μαζί με τους φίλους σας για ένα όμορφο γλέντι.

Το πλούσιο περιεχόμενο του προγράμματος (ρεμπέτικα, λαϊκά, δημοτικά) και οι εκλεκτοί καλλιτέχνες που το παρουσιάζουν, με κορυφαίες τις συμπατριώτισσες Νάντια Καραγιάννη και Θεοδοσία Στίγκα, ελπίζουμε πως θα ικανοποιήσουν όλα τα γούστα. Στο κλαρίνο ο δεξιοτέχνης Παναγιώτης Τσιόγκας. Κοντά στο κέντρο υπάρχει ιδιωτικό πάρκινγκ.

Εννεα Ογδοα 98
στο ρυθμό του ζαμπάκου...
**Το ναυκεία
Υπόθεση**

ΘΕΟΔΟΣΙΑ
ΣΤΙΓΚΑ

ΝΑΝΤΙΑ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

ΑΦΕΝΤΟΥΛΛΑ
ΡΑΖΕΛΗ

ΝΙΚΟΣ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΘΩΜΑΣ
ΣΤΕΡΓΙΟΥ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 40 // 210 82 35 841 - 210 88 21 095

Ευχαριστούμε
ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Η Βασιλόπιτα Μύθος και ιστορία στη ζωή μας

Σήμερα ενδύουμε το χέρι με το σήμερα, τις παλιές εκκίνες νεανικές και αμέριμες εποχές που για τον καθένα μας, αποτελείσαν οιασμό και σημάδι την πορεία της ζωής μας στο σήμερα...!

Θύμους πολλές, αναμνήσεις αμέριμες, καλές ή άσχημες από τα παλιά νεανικά μας χρόνια που ο καθένας μας διατηρεί κι αναφέρει στη μνήμη του τις ημέρες αυτές, σημαντικά και ασήμαντα γεγονότα και περιστατικά.

Το χέρι στο σήμερα που αποτελεί συνέχεια και προδιαγράφει το αύριο για τον καθένα μας και ιδιαίτερα για τις νέες και τους νέους της εποχής μας!

Τα ήθη και τα έθιμα του τόπου μας ζωντανεύουν τις ημέρες αυτές και αναφέρονται στη μνήμη μας κυρίως γεγονότα και περιστατικά έτσι που να νιώθουμε ιδιαίτερη χαρά και να ζούμε εκ νέου ευχάριστες στιγμές.

Ένα από τα έθιμα αυτά αποτελεί για όλες σχεδόν τις οικογένειες η κοπή της Βασιλόπιτας την παραμονή ή ανήμερα της Πρωτοχρονιάς, στο χωριό μας οικογενειακό τραπέζι... με την αγωνία σε ποιον θα πέσει το νόμισμα (φλουρί)... μ' οποιοδήποτε σημαντικό ή ασήμαντο αντίκρουσμα...

Για το έθιμο αυτό της βασιλόπιτας έχουν αναφερθεί, έχουν γραφτεί αρκετά στα διάφορα έντυπα και περιοδικά, στις πληροφορίες από τα παλιά χρόνια... που κάθε χρόνο τις ημέρες αυτές αναεώνονται στη μνήμη μας προκειμένου να μεταφερθούν στα παιδιά μας και τα εγγόνια μας...

ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ ΚΑΙ ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

(Από δημοσίευμα της κ. Κολοκοθάκου, Αγιογράφου)

Στα ημερολόγια και στα εορτολόγια κάθε χρόνου βλέπουμε ότι η 1η Ιανουαρίου είναι εορτή του Μεγ. Βασιλείου που στην αρχή, ήταν Ιεράρχης και μετέπειτα Άγιος της Ορθοδοξίας που δεν έχει καμία σχέση, σύμφωνα με την πιο πάνω αγιογράφο, με τον Άγιο Βασίλειο που τρέχει την παραμονή της Πρωτοχρο-

νιάς να μοιράσει τα δώρα που του έχουν ζητήσει τα παιδιά με τα γράμματά τους.

Ο Μ. Βασίλειος γεννήθηκε στην Καισάρεια της Καππαδοκίας από γονείς χριστιανούς, Βασίλειο και Εμμέλια. Αδελφή του ήταν η Οσία Μικρίνα και αδελφός του ο Επίσκοπος Νύσσης Γρηγόριος που ήταν μικρότερός του κατά πέντε (5) χρόνια...

Οι σπουδές του Βασιλείου ήταν στην Αθήνα με ελληνική παιδεία...

Το νόμισμα (φλουρί) που βάζουμε στην πρωτοχρονιάτικη πίτα (βασιλόπιτα) έχει σαν αφειρία το 368 π.Χ. σε ανάμνηση ενός σημαντικού γεγονότος... Στην επαρχία τότε της Καισάρειας, όπου ιεραρχούσε ο Βασίλειος, έπεσε μεγάλος λιμός (μεγάλη πείνα από έλλειψη τροφίμων). Συγκέντρωσε τρόφιμα, χρυσάφι και φάρμακα από τους πτωχούς του και βοήθησε όπου υπήρχε ανάγκη. Ο λιμός ξεπεράστηκε, με τον χρόνο και με τις προσευχές του, αλλά περίσσειαν και κάποια χρυσαιφικά. Τότε έδωσε εντολή να ζυμώσουν μικρούς άρτους και να βάλουν από ένα χρυσάφι στον καθένα, από αυτά που περίσσειαν. Τους άρτους αυτούς τους μοίρασε στους πτωχούς του*.

Σε ανάμνηση του γεγονότος αυτού βάζουμε κι εμείς κάθε χρόνο, στη βασιλόπιτα συμβολικά το νόμισμα (φλουρί).

Ο παχουλός, γελαστός και γεμάτος αποδοξία, καλοκάγαθος και με πλούσια άσπρη γενειάδα, απρομάλης Άγιο Βασίλειο, σύμφωνα με την παράδοση και την πιο πάνω Αγιογράφο, κατοικούσε σε κάποια βόρεια χώρα, με πολλά πολλά χιόνια, άσχημες καιρικές συνθήκες και πολύ πολύ κρύο... ίσως στην Λαπωνία που λόγω των συνθηκών αυτών οι κάθε είδους μετακινήσεις ήταν δύσκολες και επικίνδυνες με τις γνωστές συνέπειες.

Μια χρονιά μετέφερε με το έλκηθρό του τρόφιμα και άλλα αγαθά σε αποκλεισμένα χωριά της ευρύτερης περιοχής, που οι κάτοικοί τους θρίσκονταν, λόγω των καιρικών αυτών συνθηκών, σε απόγνωση από την απομόνωση.

Έτσι όταν είδαν τον άντρα αυτόν να φέρνει το φορτίο των αγαθών, θέτοντας σε κίνδυνο τη ζωή του, τον υποδέχτηκαν κατασυγκινημένοι και επειδή πλησίαζε η εορτή του Αγίου, τον θεώρησαν «σαν» Άγιο Βασίλειο. Σαν να τους τον έστειλε δηλαδή ο Άγιος Βασίλειος, «Σαν» Άγιος Βασίλειος. Με την πάροδο του χρόνου ο λαός αφάισε το «σαν» και βάλανε στη θέση του Αγίου αυτόν τον φιλόδημο, καλοκάγαθο, καλοσυνάτο και καλόκαρδο άνθρωπο της καμινάδας, τον Άγιο του κόσμου που λατρεύει τα παιδιά και τα γεμίζει με δώρα και παρά το γεγονός ότι ποτέ δεν τον έχουν δει, εκείνος είναι πάντα συνεπής στο ραντεβού του μαζί τους κάθε χρόνο...!

Στην πραγματικότητα όμως και σύμφωνα με τα πιο πάνω, ουδεμία σχέση έχουν μεταξύ τους...

Επί πλέον σύμφωνα με την πα-

ράδοση, γενιές και γενιές παιδιών έχουν μεγαλώσει με τον «Σαν» Άγιο Βασίλειο, καθώς πίσω από αυτό, το τόσο δημοφιλές «ΟΝΕΙΡΟ» κρύβεται με τον καλύτερο τρόπο, οι παιδικές επιθυμίες...

Τα παιδιά όμως, με τον καιρό, παρατηρούν μεγαλώνοντας ορισμένες αντιφάσεις και ρωτούν τους γονείς ή τους μεγαλύτερους τους, με περιέργεια, π.χ. πως ο Άγιος Βασίλης προλαβαίνει να πηγαίνει σ' όλα τα σπήνια, σε πολλά μέρη της γης, συγχρόνως ή όταν δεν υπάρχει τζάκι, πως μπαίνει στο σπήνι; Πού αφήνει το έλκηθρο; Η από πού αγοράζει όλα αυτά τα δώρα που δίνει στα παιδιά; Την αιώνιατη συνήθεια, πολλές φορές τη δίνει, ο δάσκαλος ή τα μεγαλύτερα παιδιά ή και ο παππούς και η γιαγιά και οι γονείς τους για τον εν λόγω μύθο.

Παράλληλα δε, από τα κείμενα του λαού μας, όπως διαπιστώνουμε, προς επιβεβαίωση των πιο πάνω, προοριζόταν η Καισάρεια, ως ο τόπος καταγωγής και διακονίας του Μ. Βασιλείου (πραγματικού ανθρώπου του Θεού) που έγινε παγκόσμιο σύμβολο ΑΓΑΠΗΣ, καθώς λέει η παράδοση, μοίρασε την περιουσία του στους φτωχούς...! Έτσι οι λαοί του βορρά ανάμειξαν στοιχεία από αρχαιότερες μύθους (έλκηθρα, εξωτικά κ.λπ.) και στη συνέχεια δημιουργήθηκε και ο μύθος του «ΣΑΝΤΑ ΚΛΑΟΥΣ» του ευημερούς τύπου με την κόκκινη στολή και την πλούσια γενειάδα που έφτιασε και στη χώρα μας.

Άλλωστε ο ρόλος του Αγ. Βασιλείου, έχει επί πλέον και κοινωνική αξία γιατί αποτελεί συμβολικό μοντέλο προσφοράς, ενώ ο μύθος του είναι ένα όνειρο της παιδικής μας ηλικίας διαχρονικά με πολλές μήμες και ευχάριστα γεγονότα του καθημέρου μας.

Επιμέλεια: Νικ. Μυλωνόπουλος
τ. Εκπ/κός Β/θμιας -
Γ/θμιας Εκπ/σης
Συνταξιούχος Δ.Υ.

Ιανουάριος 2010

Αναδημοσίευση από το 10ο φύλλο της εφημερίδας «Οι Πελοποννήσιοι της Πετρούπολης»

* Σημείωση σύνταξης:
Σύμφωνα με άλλη παράδοση, ο κάθε πιστός που παρέλαβε το μικρό άρτο του βρήκε μέσα σ' αυτόν, ως εκ θαύματος, το δικό του χρυσάφι.

«ΛΕΦΤΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ» (του καιρού)

Ήμουν νιος και γέραςα,
ν' ακούω υποσχέσεις,
μα γονατίσαν το λαό,
από τις κατασχέσεις!

Τα γερατιά «περήφανα»,
τα προδομένα νιάτα,
μήκανε στην «εντατική»,
«λαβωματιές» γιομάτα!

«Λεφτά υπάρχουν», τάζανε,
και παροχές αβέρτα,
μα στο φινάλε, αρπάζουνε
και την παλιοκουβέρτα!

Κώστας Πρίamos

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΑΝ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 2
192 00 ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΤΗΛ./FAX: 2105541001
ΚΙΝ.: 697 4471922

Η ΚΑΝΤΥΛΙΩΤΙΚΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Η Βασιλόπιτα στο χωριό μας, πριν από το 1950 δεν φτιαζόταν όπως η τωρινή. Ήταν μια πίτα σαν ψωμί μόνο από αλεύρι, που την κένταζαν με δυο πιρούνια, την άλειφαν με αυγό και μέσα έβαζαν ένα νόμισμα (όπως βάζουμε σήμερα) ένα κομμάτι άχυρο, ένα κομμάτι ξύλο και ένα κομμάτι τυρί.

Κοβότανε το μεσημέρι της πρωτοχρονιάς από το σπιτονοικοκύρη, πριν από το φαγητό.

Όποιος έβρισκε το νόμισμα θα γινόταν στην ζωή του πλούσιος, όποιος έβρισκε το άχυρο θα γινόταν γεωργός, όποιος έβρισκε το ξύλο θα γινόταν ξυλοκόπος και όποιος έβρισκε το τυρί θα γινόταν τσοπάνης.

Αθανασία Ευαγγ. Ευσταθίου

ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΕΙΑΣ

Παιδάκι τ' αποφάσισα να φύγω για τα ξένα
να πάω μακριά στην Ξενιτιά, λεφτά για ν' αποχτήσω.
Στη Γερμανία μου 'πανε στις φάμπρικες να πάω.
Κι' άκουγα τημανούλα μου με δάκρυα να μου λέει:
«Στα ξένα γίόκα μου μην πας κι απ' το χωριό μη φύγεις».
«Τα ξένα θέλουν ταπεινά θέλουν ταπεινοσύνη.
Θέλουν τα μάτια χαμηλά θέλουν τα λόγια λίγα».
Γίόκα μου 'κει στην Ξενιτιά, εκεί στα μαύρα ξένα,
δε λάμπει ο ήλιος το πρωί δεν κελαηδούν αηδόνια.
Δεν είν' λεβέντες στις αυλές, κοπέλες στα μπαλκόνια,
να σου πετούν γαρίφαλα, να λεν γλυκές κουβέντες.
Κι αν αρρωστήσεις, γίόκα μου, στην Ξενιτιά που θα 'σαι,
ποιός θα 'βρηςθεί στο πλάι σου φάρμακα να σου δώσει;
Πού θα 'ν' της μάνας τα φιλά, τα χάδια του πατέρα,
πού θα 'ν' το γέλιο τ' αδερφού και η συντροφιά του φίλου;
Στα ξένα μόνο μηχανές και φάμπρικες υπάρχουν.
Μα 'γω κανείν' δεν άκουγα κι έφυγα για τα ξένα
και βρήκα φάμπρικες πολλές και βρήκα εργοστάσια
κι εργάτη μέσα μ' έβαλαν λίγα λεφτά να βγάλω.
Μου 'δωσαν έναν αριθμό' ξέχασα τ' όνομά μου.
Θυμήθηκα τη μάνα μου και το φτωχό χωριό μου
και να γυρίσω δεν μπορώ πάλι στο πατρικό μου.
Μαράθηκε η καρδούλα μου κι επέσαν τα μαλλιά μου.
«Ανάθεμά σε Ξενιτιά μ' όσα καλά κι αν έχεις».
Αν έχεις πύργους γυάλινους, κοντά δικούς δεν έχεις.

Γεωργία Γ. Προκόπου

ΘΥΜΑΜΑΙ:

- Το μουρνόλαδο που με ποτίζανε κάθε πρωί (μια κουταλιά μεγάλη), όπως όλα τα παιδιά, για να μη πάθουμε αδενόπαθεια και να σφίξουμε -λέγανε- τα κόκαλά μας. Ακόμα μου 'ρχεται εκείνη η θρόμα -έντονη ψαρίδα- στη μύτη.

- Τα τετράδια και τα μολύβια που στέλνανε Καντυλαίοι από την Αμερική. Μας τα μοιράζανε σ' όλους τους μαθητές όλων των τάξεων του δημοτικού σχολείου. Στο τέλος, ο δάσκαλος κάθε τάξης, μας έβανε να ευχαριστήσουμε και να χειροκροτήσουμε το δωρητή, αφού μας είχε ήδη αναφέρει τ' όνομά του.

- Ένα καταρικό που βάρεσε τη Λαχίδα, εκεί κάπου στις αρχές του πενήντα και δεν άφησε ορθό τίποτα. Ξερίζωσε μυγδαλιές, πουρνάρια, πατουλιές και ότι έβρισκε μπροστά. Την άλλη μέρα, σπικνωμάστε από τα θρανία οι μαθητές και τηράγαμε τους συντοπίτες μας, που κουβαλάγαμε ολημερίς ξύλα και πουρνάρια με τα ζα, φορτωμένα μέχρι τα μπουβία.

Κώστας Πρίamos

ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

Ο καθένας από τους καλικάντζαρους έχει και κάποιο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό που τον κάνει να ξεχωρίζει. Από αυτό το χαρακτηριστικό ο λαός μας τους έδωσε και τα ονόματά τους.

Είναι συνήθως λέξεις σύνθετες και ποιητικές.

Τα πιο γνωστά ονόματά τους είναι:
Μαλαγάνος, Τρικλοπόδης, Πλανήταρος, Μαλαπερδός, Μαγάρας, Περίδρομος, Κουλοχέρης, Παρωρίτης, Γουρλός, Κοφομεσίτης, Στραβολαίμης, Κοψαχειλής, Κωλοβελόνης, Μαντρακούκος, Κατοικοπόδαρος. Στην Κανδυλία τους λέμε Γκατζόνια.

ΠΑΝΟΣ Χ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

ELXI RENT A CAR

Ελένη Ξηρόγιαννη - Πετμεζά

Λεωφ. Συγγρού 114, 11742 Αθήνα
Τηλ.: 210 9227100-Fax: 210 9215301

«ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ»

Εκδοση του Συλλόγου
των εν Αθήναις
και Απανταχού
Κανδυλιωτών
"Η ΠΡΟΟΔΟΣ"
ΚΩΔΙΚΟΣ: 4431

Γραφεία:
Κεραμεικού 23 Τ.Κ. 10437
1ος όροφος
ΤΗΛ.-FAX: 5240271

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού	9 ΕΥΡΩ
Εξωτερικού Αμερικής	δολ. 25
Αυστραλίας	δολ. 45
Καναδά	δολ. 40
Αφρικής	25 ΕΥΡΩ

Για τους κατοίκους του χωριού οι συνδρομές είναι προαιρετικές.

Για τα μέλη του Συλλόγου συνδρομή Συλλόγου και εφημερίδας μαζί, 6 ΕΥΡΩ

Εκδότης - Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Παναγιώτης Χ. Ευσταθίου
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου
Τηλ.: 210 6451380

Ενυπόγραφα άρθρα απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συνταχτών και ουδεμία ευθύνη φέρει το Δ.Σ. του συλλόγου

ΜΟΡΦΕΣ: ΝΤΑΓΛΙΡΗΣ, ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟ, ΧΑΝΙ

Και αυτή η πηγή του Κεφαλόβρυσου, που βγαίνει στα ριζά του βουνού Κουρκούλια, (Τραχύ όρος κατά τον Πausανία), κοντοσύνορου με του Μποντιά, έρχεται από τα βάθη των αιώνων. Ο Φώτης Κουγιεμήτρος (Νταγλέρης), γεννημένος το 1880, φερτός από του Μπουγιάτι το πρώτο τέταρτο του περασμένου αιώνα, με τ' αδέρφια του Σταύρο και Κώτσιο, (αυτοί κονέψανε στο χωριό), έπιασε στο Κεφαλόβρυσο, τόπο καλογερικό. Εκεί, έριξα στο βουνό και παραδίπλα στις πηγές έχτισε ένα δίπατο λιθαρόχτιστο με καμάρα μπροστά, κάτω από τη σκάλα, όπως όλα τα Καντυλαϊκά σπιτία της εποχής. Πρωτύτερα, γυρόφερνε για αρκετό καιρό να πιάσει εκεί, ο Δήμος ο Κατσιλίρας, γεννημένος στην Καντύλα, παιδί αστυνομικού ή στρατιωτικού από τη Θεσσαλία. Ο Δήμος παντρεύτηκε τη Χρυσούλα του Νικόλα του Προκόπου (Πασιά) και είχαν πρόβατα στο Ξερολάγκαδο. Άνθρωπος πανέξυπνος και δραστήριος, απόχτησε

μεταξύ Χωματοβούνια και Τριβολιάδες, αριστερά και δεξιά του δρόμου, για εκατό περίπου μέτρα, είναι αρχαία διάσπαρτα (λιθάρια και άλλα διάφορα). Αριστερά και δεξιά στην καμάρα του δίπατου, ο Φώτης ο Νταγλέρης είχε βάλει δυο ξύλινα μακρόστενα σκαμιά, στη μέση ένα τραπέζι και μέσα στο χωματίνο κατώι τα βαγένια με το κρασί,

νουμπέτι. Κάποιες βολές είχανε και κανάν καθγά για την πρωτιά... Το ποτάμι που μαζεύει τα νερά του, ο όφης, σμίγει στο Σταυροπόταμο με άλλο μεγάλο, που φέρνει τα νερά από το Σίντζι και την Κουρπά και πιο κάτω με άλλο, που φέρνει τα νερά από τις πηγές της Μπικίζας, (νερά με άφθονη σόδα), από το Σέλικι, το Κακάβι, από τα Αγαλέικα Βερόνια και τις πηγές του Τειχιού (Αρχαίες Καφυές) της Χωτούσας, οδηγούνται στην Καταβόθρα και βγαίνουνε στου Γκιούσι, για να φτάσουνε στο Λάδωνα. Τότε, δεν υπήρχανε μηχανές και τ' αραποσίτια, κύρια παραγωγή στον κάμπο, άιντε και κανά περιβόλι με ντομάτα, τα ποτίζανε με καραβώματα στα ποτάμια και τα παραπόταμα. Κάποιοι, ποτίζανε με καρούτες. Θυμάμαι τον Κωσταντή τον Κούρο με σκωκμένα τα καλαμόβρακα και ξυπόλυτο, να δουλεύει την καρούτα, κάπου μεταξύ Λιβάδια και Κεφαλόβρυσα. Ακριβώς απέναντι από τις πηγές στο Χάνι, είχαμε χωράφι μεγάλο, (το νησί), μερτικό της θείας μου της Γιωργίας, που, όταν αργότερα παντρεύτηκε στην Αθήνα, πουλήθηκε στον Κarioφίλα. Κάποιο καλοκαίρι που περπάταγα τα έντεκα, πήγαμε εκεί με τον παππούλη μου το γερο-Μιχάλη και βγάναμε -βαθαίναμε τα χαντάκια ανάγυρα με το παητό, σηκώνοντας τις αναβολές για να μην πινίγεται. Είχαμε φτιάξει και καλύβα από επές που κοιμόμαστε. Τις περισσότερες ώρες, εγώ τις πέρανα στο χάνι, που μ' είχανε στα όπα όπα. Ιδιαίτερα η Παναγιώτα, (η πιο μικρή), γυναίκα της παντρείας τότε, μου 'κανε ούλα τα παρέξια. Μου ξέχωνε καούνια και καστράβetsia για να φάω, από 'να περιβόλι που είχανε εκεί κοντά. Έπιανα και κανά κατρούτσο κρασί για τους πελάτες... Αυτό, μέχρι που ανοίξανε τα σκολεία και μαζεύτηκα στο χωριό.

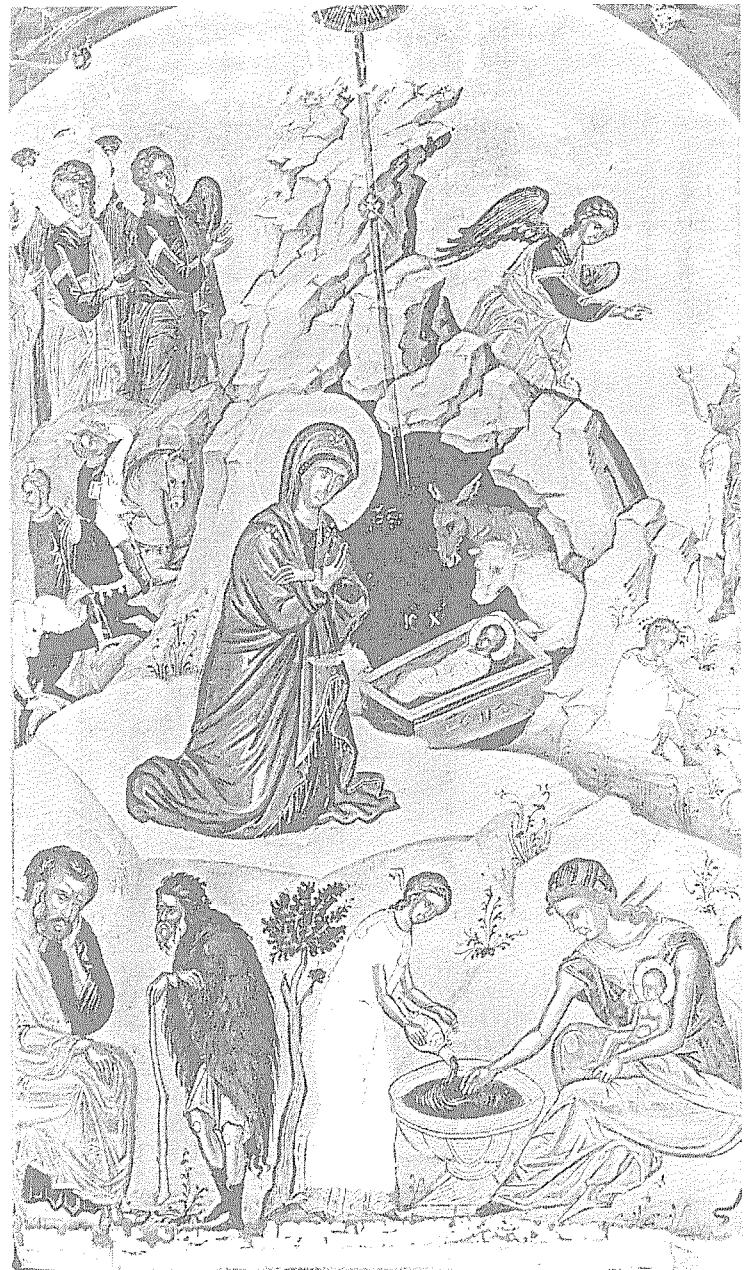

Χάνι. Το παλιό, το πρώτο κτίσμα στα ριζά του βουνού

πέντε παιδιά. Το Γιώργη, το Μιχάλη, τον Παναγιώτη, την Ελένη και τη Γιωργούλα. Για να μην προδοθεί σε καμιά «αρπαχτή» που έκανε, έδενε ένα βαρύ λιθάρι στη νουρά του γαϊδουριού για να μη γκαρίζει... Αφού λοιπόν δεν καλόβλεπε το Κεφαλόβρυσο για προκοπή, πούλησε το κοπάδι και ό,τι ακίνητο είχε, και μετακόμισε φαμελικώς στον Αμπελόκαμπο της Ηλείας, αφού αγόρασε καμιά βδομηνταριά στρέμματα εύφορης γης. Έτσι, κάτοχος στο πέρασμα και στη συνέχεια χανιάτουρας, έγινε ο Φώτης ο Νταγλέρης, γύρω στα 1920. Παντρεύτηκε γυναίκα από του Μποντιά, τη Γιαννούλα και κάμανε τρεις τσιούπες και δυο παιδιά: τη Βασίλω, που πήρε το Στάθη του Σιαμούρη (Καρδερίνη) και κάμανε οικογένεια στο χωριό. Τη Μαρία, που πήρε το Γιάννη του Κορκοσούρα και κάμανε επίσης οικογένεια στο χωριό. Την Παναγιώτα, που πήρε το Βασίλη τον Κικίτη, από το Λεβίδι και καταλήξανε στην Αυστραλία. Το Λιά, που πήρε γυναίκα από του Μποντιά, φτιάζανε σπίτι στην πλαγιά του βουνού (Μπονταϊτικό) και κει κάμανε πολυφαμελιά και τον Τέλη, που πήρε την Τσιευή του Κιτσιούλα του Σύβουλου. Παιδιά δεν κάμανε. Ο Φώτης χήρεψε νωρίς και ξαναπαντρεύτηκε την Τασιά του Μπάκαλου, επίσης χήρα, με ένα μικρό παιδί το Μιχάλη, από το Βασίλη τον Κarioφίλα, που είχε φύγει από τη ζωή νέος. Η Τασιά, μια άξια λεβενογυναίκα νοικοκυρά, μαζί και τσιοπάνα κουμαντάριζε τα πάντα, αλλάζοντας το κλίμα στο Χάνι. Σφύραγε σε καμιά χωραφιάρια προβατίνα κι ακουγιότανε στ' αμπέλια. Ο Μιχάλης γυρίζοντας από το στρατό, παντρεύτηκε τη Βασίλω του Κρίνη. Χτίσανε σπίτι στο χωριό και κονέψανε εκεί κάνοντας φαμελιά, μετά από πολλά χρόνια, που κάμανε στο χάνι, έχοντας και πρόβατα. Μπροστά στο χάνι, σύρριζα, πέρναγε και περνάει ο δρόμος Καντύλα - Λεβίδι, τότε λιθαρόστρωτη δημοσιά, που είχε φτιάξει ο Αλέξαντρος Παπαναστασιού. Υπάρχει κι ένας δρόμος που ενώνει το Κεφαλόβρυσο με την Κουρπά, ευθεία στον κάμπο και τραβάει για του Γκιόζα, από τη Χούνη της Αγια-Τριάδας, η λιθαρόστρωτα. Κάπου

μαπατάκα, πλεξιίδες κρεμμύδια κρεμασμένα και άλλο βιός τους. Απάνου στη σκεπασμένη σκάλα, κρεμόσανε αραποσίτια ξερά από τα πούσια, μουτζήθρες, καρδαροβεδούρες και άλλα χρειαζόμενα από την ξελότζα. Το Χάνι αυτό, ήτανε μοναδικό πέρασμα από Καντύλα, Γκιόζα, Μπεντένι κ.λπ. για Λεβίδι, (για πεζούς και με ζα), ιδιαίτερα τις Κυριακές, προς το Λεβιδαικό παζάρι. Κρασί πούλαγε ξεροσφύρι, άιντε με καμιά ελιά, τυρί, κρεμμύδια και κανά πιάτο φαί από το σπίτι απάνου, για κανά πεντασμένο. Απέναντι ολόγυρα, είχε επές, που σταλίζανε κάποιοι τα κοπάδια τους το καλοκαίρι εκτός από τους Νταγλέρηδες. Πρώτος και καλύτερος ο γερο-Μιχάλης ο Μπράχος (Θεούλιας). Πουκαμίσε φόργη, πίκρες, τσιουράπια άσπρα πλεχτά ολόποδα, γονατάρες και κάπα λάγια μισόριχη χειμώνα-καλοκαίρι, για καιρό και νύχτα... Δίπλα στα δέκα μέτρα, είναι οι πηγές του Κεφαλόβρυσου στη ρίζα του βουνού) (Τενείες πηγές κατά τον Πausανία).

Στις βαρυχειμωνιές, εσπάζανε βγάζοντας εκατομμύρια τόνους νερό, ακόμα και σήμερα. Τα καλοκαίρια, εκτός από εξαιρέσεις, στερεύανε. Τους χειμώνες, ιδίως στα χρόνια της κατοχής, εβγάζανε και αυτές τόνους ψάρια, σωτήρια τροφή για το χωριό, αλλά και ολάκαιρη τη γούρνα. Όπως και στ' άλλα κεφαλάρια, (Σίτζι και Κουρπά), έτσι και στο Κεφαλόβρυσο, οι ψαράδες, με τα μακρυνάρια στενά δίχτυα τους από λινάτσα και στο στόμα σιδερένιο στεφάνι από βαρέλι ραμμένο, περιμένανε σειρά να τηράξουνε

«Η γέννηση του Χριστού». Εικόνα. Θεοφάνης ο Κρης, ο επιλεγόμενος Μπαθός. Εργάστηκε μεταξύ 1527 και 1573

Άπό τούς Αίνους τών Χριστουγέννων

Ήχος Β'

Σήμερον ό Χριστός έν Βηθλεέμ γεννάται έκ Παρθένου
 Σήμερον ό Άναρχος άρχεται, και ό Λόγος σαρκούται
 Αί δυνάμεις τών ουρανών άγάλλονται
 και ή γή σύν τοίς ανθρώποις εφροαινεται
 Οί μάγοι τά δώρα προσφέρουσιν
 Οί ποιμένες τό θαύμα κηρύττουσιν
 Ήμεις δέ άκαταπαύστως βοώμεν.
 Δόξα έν ύψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη,
 έν ανθρώποις εϋδοκία.

ΑΦΟΙ Ν. ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗ
 Κεφαλόβρυσο Κανδύλας,
 Τηλ.: 27960-22004, Τηλ. & Fax: 27960-22350
 E-mail: info@taverna-hani.gr
 www.taverna-hani.gr

Παραγωγή Χειροποίητων Προϊόντων
 Παναγιώτα Προκόπου Πρεσβυτέρα
 Κανδύλα Αρκαδίας
 Τηλ: 27960. 31456

Η ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ

Ήταν Γενάρης μήνας, καρδιά του χειμώνα. Μέσα στο σπίτι ζέστα και λαμπρή, ζοντροκάρβουνη και κουτσουφρεμμένη φωτιά κι έξω φριχτό σκοτάδι κι άγριο ανεμόβροχο, που ξερίζωνε δέντρα. Χαρά σε κείνον, που ήταν μέσα, κι ας ήταν και γύφτος, κι αλλοίμονο σε κείνον, που ήταν έξω, κι ας ήταν και βασιλιάς!

Το σπίτι, που φέρομε στη διήγησή μας, ήταν το πρωτόσπιτο του χωριού. Αυτό δεχόταν τους ξένους κι άγνωστους, ενώ τ' άλλα τα σπίτια δεχόταν τους γνώριμους μόνον. Έξω γέρος, ο γέρο - Δήμος, ήταν ο αρχηγός του σπιτιού, ο νοικοκύρης, κι η Γιώργουνα η νύφη του, η νοικοκυρά. Πέντε αγγόνια του, δύο αρσενικά και τρία θηλυκά, αποτελούσαν τη φωτιά του σπιτιού. Ο γιός του γέρου, άντρας της χήρας και πατέρας των παιδιών, είχε σκοτωθεί άδικα στα Γιάννενα από ένα τουρκαρβανίτη, Χαμίτ Γκόγκα λεγόμενο, από το Προγονάτι της Λιαπούργιας. Ύστερα από το φόνο, ο φονιάς βγήκε στα βουνά.

Ζύγανε η ώρα του δείπνου. Ο υπηρέτης έκλεισε με πάταγο την αυλόθυρα, απόδωσε τα δύο σκυλιά από τις αλυσιδες, ανέβηκε τη σκάλα και μπαίνοντας ξεκουμπήθηκε κι είπε στο γέρο - Δήμο:

- Κάθισα ως αυτή την ώρα στο Μεσοχώρι και δε φάνηκε κανένας ξένος.

- Καλά, παιδί μου, είπεν ο γέρο - Δήμος, αφού δεν ήγρες κανένα, ας στρωθή το τραπέζι, να δειπνήσουμε, κι αν έρθη κανένας αργότερα, η θύρα μας είναι γνωστή κι ανοίγει εύκολα.

Στο πρόσταγμα του γέρου πήκε η ψυχοπαίδα, κρατώντας ένα μακρύ τραπέζι, και το απόθεσε καταγής, βάνοντας το κεφαλοτράπεζο προς το μέρος, που καθόταν ο γέρος. Σε λίγο όλη η οικογένεια, παιδιά, μάννα και πάππος, δειπνούσε.

Δεν είχαν φτάσει ακόμη στη μέση του φαγητού, όταν τα σκυλιά της αυλής, ο Κοράκης κι ο Τραχήλης, άρχισαν ν' αλυχτούν και σε λίγο ακούστηκε και ποδοβολητό έξω από την αυλόπορτα. Τα σκυλιά, ακολουθώντας από μέσα το ποδοβολητό κι αλυχτώντας, έφτασαν στην αυλόθυρα, όπου είχε σιτιθή άνθρωπος, κι εκεί πλέον είχαν γίνει θηρία και τα δύο κι αν δεν ήταν τα σανίδα της θύρας, θα τον κατακομματίζαν.

- Έβγα στην κρεβάτα, προστάζει ο γέρος τον υπηρέτη, και ιδέ, γιατί αλυχτούν τα σκυλιά... Μου φαίνεται, ότι κάποιος ξένος είναι έξω από την αυλόθυρα και δεν τολμάει να χτυπήσει...

Ο υπηρέτης βγήκε έξω κι αμέσως φώναξε:

- Ποιός είναι;

Τα σκυλιά στο άκουσμα της φωνής ανταριάστηκαν περισσότερο και πώς να μπορούσαν να τρυπήσουν τη θύρα, για να δείξουν, ότι εκτελούν το καθήκον τους και ότι τρών το ψωμί με το δικίο.

- Άνθρωπος είμαι, απολογήθηκε μιά φωνή τρεμάμενη από το κρύο, διαβήτη, άγνωστος.

- Πούθε είσαι; Ξαναρώτησε ο υπηρέτης.

- Μακριά, από πολύ μακριά...

- Τούρκος είσαι ή Ρωμιάς;

- Τούρκος, απολογήθηκε δειλά - δειλά ο ξένος.

- Να πάρ' η κατάρρα, μουρμούρισε, ο υπηρέτης, τέτοιον καιρό και

ΔΙΑΛΕΧΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Για τα Διαλεχτά κείμενα αυτού του φύλλου επιλέξαμε το διήγημα του Χρήστου Χρηστοβασιλή (1861-1937), ποιητή, πεζογράφου, δημοσιογράφου και πολιτικού, από το Σουλόπουλο της Ηπείρου, με τίτλο «Η Φιλοξενία».

τέτοια ώρα να σου τύχη και αντίχριστος!

Μπαίνοντας μέσα είπε περίλυπα στο γέρο νοικοκύρη:

- Ένας αντίχριστος!

- Τι σημαίνει; απολογήθηκε ο γέρο - Δήμος, άνθρωπος δεν είναι; Δε ζητάει να μπη στο σπίτι μας ως τούρκος ή χριστιανός, αλλ' ως άνθρωπος. Κατέβα αμέσως κάτω και δέσε για μιά στιγμή τα σκυλιά κι άνοιξε του τη θύρα, ναρθή επάνω!

Ο υπηρέτης, θέλοντας και μη, βγήκε έξω και σε λίγο ο ξένος έμπαινε μέσα.

- Καλήώρα σας, είπε, μπαίνοντας μέσα, ενώ τα σκυλιά της αυλής έπιγαν τη φωνή του με τ' αλυχτήματά τους.

- Καλώς ώρισες, του απολογήθηκε ο γέρο - Δήμος και του άπλωσε το χέρι, για να τον χαιρετήσει, κάθισε να φάμε!

Τα σκυλιά κόβονταν στην αυλή, αλυχτώντας προς τη θύρα του σπιτιού κι όχι προς την αυλόθυρα, όπως πριν να μπη μέσα ο ξένος.

Ο ξένος κρέμασε την κατάβρεκτη κάπα του, έβγαλε τα μουσκεμένα τσαρούχια του, ξεξόστησε τ' αρματωμένο σελάχι του και το απόθεσε, τίνανε τη φουστανέλλα του και κάθισε στο πλάγι του γέρου στο τραπέζι κι άρχισε να τρώγη, λέγοντας:

- Καλώς σας ήγρε στο σπίτι σας, να ζήσετε, κι αν έχετε ξενιτεμένο, να τον καλοδεχθήτε...

- Καλώς ώρισες, του είπε ο γέρος, να πας καλά στο σπίτι σου και να βρης και τους δικούς σου καλά.

Ο τουρκαρβανίτης άρχισε να τρώη, σα λιμασμένο θερμό, αλλά και τ' αυλόσκυλα περισσότερο αλυχοτούν στην εσωτερική θύρα.

- Μπα, που να σας μασή λύσσα! ξεφώνισε ο γέρος.

Κι ύστερα γυρίζοντας προς τον υπηρέτη του είπε:

- Τι έχουν αυτά τα σκυλιά απόψε και κόβονται έτσι; αυτά κάνουν σα να μπηκε λύκος στο σπίτι.

Κι επειδή η παρομοίωση μπορούσε να παρθή από τον ξένον για προσβολή, του είπε:

- Με συγχωρείς, αγά μου, δεν εννοώ την αφεντιά σου... ο λόγος το έφερε.

Ύστερα βγήκε στην κρεβάτα κι από τον εξώστη μάλωσε τα σκυλιά, για να σωπάσουν.

Αλλά πού ν' ακούσουν τα σκυλιά!

Τότε ο γέρος κατέβηκε στην αυλή μ' ένα ραβδί και τα κτύπησε και τα έδιωξε από τη θύρα, κι έτσι έπαψαν ν' αλυχτούν στην εσωτερική θύρα, αλλά κι εκεί που πήγαν, στην άλλη άκρη της αυλής όλο γκρίνιαζαν.

Δε χρειάστηκε να βάλουν ή να ετοιμάσουν άλλο φαγητό, ότι ήταν στο τραπέζι, για να φάη η οικογένεια, έφαγε και παράφαγε. Ύστερα από το φαγητό η ψυχοπαίδα σήκωσε το τραπέζι, ο υπηρέτης σκούπισε και η νοικοκυρά καληνύχτισε και τραβήχτηκε με τα παιδιά της στο δωμάτιό της, κι έμειναν για μια στιγμή ο γέρος με τον ξένο μονάχοι.

Ο ξένος είπε στο γέρο:

- Ήθελα να μείνωμε μόντοι... Έχω να σου ξεμυστηρευτώ...

πλειότερο του λέει:

- Δεν είναι τούρκος! Ψέμματα μας το είπε. Είναι χριστιανός σαν κι εμάς... βαφτισμένος... Ακούς; Χριστιανός!

Ενώ ο υπηρέτης κατέβαινε στην αυλή να πιάσει τα σκυλιά και ν' ανοίξη τις θύρες, ο γέρος με τη νύφη του ανέβασαν τον ληστή μέσα στον καπνοδόχο με όλα τα πράγματά του. Ο καπνοδόχος ήταν πλατύς κι είχε και σκαλοπάτια και καθίστρα. Πριν ν' ανεβούν οι στρατιώτες επάνω, ο γέρος είχε λάβει όλα τα μέτρα, ώστε να μη προδοθή η κρυψώνα του ξένου του.

Μπαίνοντας έπειτα στο σπίτι ο αξιωματικός της παγάνας είπε στο νοικοκύρη:

- Γέρο! γρήγορα να μου παραδώσης τον Χαμίτ Γκόγκα, τον ληστή, που ήρθε στο σπίτι σου απόψε, αν θέλεις να μην πάθης.

Αστραπή του ήρθε του γέρου, όταν άκουσε: το μισητό όνομα του Χαμίτ Γκόγκα, τον φονιά του γιού του, που τον είχε κρυμμένο στον καπνοδόχο. Μεγάλος πόλεμος πιάστηκε εκείνη τη στιγμή μέσα στην καρδιά του μεταξύ της έθρας και της φιλοξενίας.

Αστραπή του ήρθε του γέρου, όταν άκουσε: το μισητό όνομα του Χαμίτ Γκόγκα, τον φονιά του γιού του, που τον είχε κρυμμένο στον καπνοδόχο. Μεγάλος πόλεμος πιάστηκε εκείνη τη στιγμή μέσα στην καρδιά του μεταξύ της έθρας και της φιλοξενίας.

- Γιατί δεν απολογιέσαι, ωρέ γέρο; ρώτησε ο αξιωματικός τον γέρο-Δήμο.

- Και τι απολογία θέλεις να σου δώσω σ' αυτό, που με ρωτάς; του απάντησε ο γέρος με αθυμία. Δεν ξέρεις, ότι ο χαμίτ Γκόγκας είναι ο φονιάς του παιδιού μου; Είναι εκείνος, που έκανε τη νύφη μου χήρα, τ' αγγόνια μου ορφανά και εμένα χωρίς παιδιά!

Τόσο τον είχε πλημμυρίσει εκείνη τη στιγμή το αίσθημα της έθρας, ώστε λίγο έλειψε να του ειπή: «Έλα να σου τον παραδώσω τον αντίχριστο!» Αλλά βαστάχτηκε.

- Και όμως ένας καταδότης τον πήρε στο κοντό και τον έφερε ως το σπίτι σου! Δεν είναι μιά ώρα... είπε ο αξιωματικός.

- Αλήθεια, εδώ και μιάν ώρα ένας άνθρωπος χτύπησε τη θύρα μου κι η θύρα μου άνοιξε, όπως ανοίγει σε κάθε άνθρωπο, που τη κτυπήσει ζητώντας φιλοξενία. Να μη μου το χρωστάη ο Θεός να κλείσω τη θύρα μου σε κείνον, που μου ζητήση ψωμί, νερό ή στέγη! Τώρα μου λέτε σεις, ότι αυτός ο άνθρωπος ήταν ο εχθρός μου, ο φονιάς του παιδιού μου, ο Χαμίτ Γκόγκας! Πού να το ήξερα εγώ;

- Πούναί το, λοιπόν, αυτός ο άνθρωπος;

- Κάθισε στο τραπέζι μας, έφαγε, έπιε, μας ευχήθηκε καλό ξημέρωμα... κι έφυγε!...

- Ίδρωσαν ο γέρος, ως που να βγάλη την τελευταία λέξη από το στόμα του.

Δάγκασε τα χείλη του ο αξιωματικός ακούοντας την τελευταία λέξη από το στόμα του γέρου, που μάθαινε εκείνη τη στιγμή ότι ήταν ο άσπρονδος εχθρός του ληστού, που

κινηγούσε, κι ήλπιζε πιάνοντάς τον ζωντανό ή φονεύοντάς τον να προαχθή. Δεν είχε κανένα λόγο να μη πιστέψη τα λόγια του γέρου, πρώτα γιατί ο Χαμίτ Γκόγκα ήταν τούρκος κι ο γέρος χριστιανός και δεύτερο, το και μεγαλύτερο, που τόση μεγάλη έθρα βασίλευε ανάμεσά τους. Τέλος περιωρίστηκε να ρωτήσει:

- Καταλάβατε κατά πού έκανε τουλάχιστο;

- Αυτό ο υπηρέτης μπορεί να το κατάλαβε κατά πού έκαμε.

Ρωτούν τον υπηρέτη, κι αυτός ρυθμίζοντας την διαγωγή του προς την διαγωγή του αφεντικού του αποκρίθηκε με φυσική απάθεια:

- Έκαμε τον κατήφορο κατά τον ποταμό.

- Έχει πολλή ώρα;

- Όση είναι από την στιγμή, που ήρθατε σεις, πρόλαβε ν' απαντήσει ο γέρος.

Ο αξιωματικός νομίζοντας ότι βρίσκεται ακόμα πολύ κοντά ο καταζητούμενός του, καβαλλίκαψε και τράβηξε τον κατήφορο κατά τον ποταμό, σέροντας μαζί του όλους τους στρατιώτες του.

Φεύγοντας οι τούρκοι, γυρίζει ο υπηρέτης και λέγει του γέρου:

- Και τώρα, αφεντικό, τι λογίον ξεμπερδέμα θα κάμωμε του αντίχριστου, που έχουμε μέσα στο σπίτι μας;

- Θα σου ειπώ. Το μόνο μου όνειρο, κι η μόνη μου ευχαρίστησι ήταν να τον βρω σε καμιά μεριά και να μου ειπούν: Αυτός είναι ο φονιάς του παιδιού σου, ο Χαμίτ Γκόγκας! Και να χυθώ απάνω του, αλλά τώρα... ήρθαν ανάποδα τα πράγματα. Ο εχθρός μου ο άσπρονδος έχει προστάτη το σπίτι μου! Κάθισε στο τραπέζι μου, έφαγε το ψωμί μου, έπιε το νερό μου, άκουσε τις ευχές μου, κι άκουσα τις δικές του... Τι να του κάμω; Ας το βρη από τον Θεό κι όχι από μένα.

- Κι ως πότε θα τον φυλάμε μέσα εδώ;

- Άκουσε. Εγώ πηγαίνω με τη νύφη μου στο δωμάτιο, που κοιμούνται τα παιδιά, για να μη συναντηθώ μ' αυτόν κι ανάψη η έθρα. Το μίσος στην καρδιά μου και κάμω ότι δεν πρέπει να κάμω, και συ πήγαινε στην τραπεζαρία, κατέβασέ τον από τον καπνοδόχο, που τον έχω κρυμμένο, και βγάλε τον έξω από το χωριό, δείξε του το δρόμο, που είχαν πάρει οι στρατιώτες, κι αυτός όποιον δρόμο θελήση ας πιάση.

Ο υπηρέτης τράβηξε για την τραπεζαρία, μα ο γέρος κάτι είχε λησμονήσει ακόμα, κι έκραζε τον υπηρέτη:

- Για να σου ειπώ. Βάλε του κι ένα μεγάλο κομμάτι ψωμί στο σακκούλι.

Και λέγοντας αυτά έπιασε την νύφη του από το χέρι και πήγαν κι οι δύο μαζί στο δωμάτιο, που κοιμόνταν τα ορφανά, για να μην ιδούν να περνάη ο φονιάς του πατέρα τους, του ανδρός της και του μοναχογιού του!

- Για να σου ειπώ. Βάλε του κι ένα μεγάλο κομμάτι ψωμί στο σακκούλι.

Και λέγοντας αυτά έπιασε την νύφη του από το χέρι και πήγαν κι οι δύο μαζί στο δωμάτιο, που κοιμόνταν τα ορφανά, για να μην ιδούν να περνάη ο φονιάς του πατέρα τους, του ανδρός της και του μοναχογιού του!

- Για να σου ειπώ. Βάλε του κι ένα μεγάλο κομμάτι ψωμί στο σακκούλι.

Και λέγοντας αυτά έπιασε την νύφη του από το χέρι και πήγαν κι οι δύο μαζί στο δωμάτιο, που κοιμόνταν τα ορφανά, για να μην ιδούν να περνάη ο φονιάς του πατέρα τους, του ανδρός της και του μοναχογιού του!

Σημείωση σύνταξης: Το κείμενο δημοσιεύεται με την ορθογραφία της εποχής του συγγραφέα.

ΧΤΙΣΙΜΑΤΑ - ΣΟΒΑΤΙΣΜΑΤΑ - ΣΚΕΠΕΣ
Ο Χρήστος
τηλ.: 6944 247797

PELOPONNISOS TRAVEL
ΜΕΛΟΣ HATTA
MANAGER
BIKY ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ / ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΚΕΤΑ / ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ / ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ
ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
ΣΥΝΕΔΡΙΑ / ΕΚΘΕΣΕΙΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ
ΤΑΞΙΔΙΑ ΚΙΝΗΤΡΩΝ

ΚΥΠΡΟΥ 1 (ΠΛ. ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ), Τ.Κ. 22 100 ΤΡΙΠΟΛΗ
ΤΗΛ 2710 224102 | FAX 2710 224072 | ΚΙΝ. 6973 734698
e-mail: p.travel@otenet.gr

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΛΕΜΕ ΕΤΣΙ

Από το βιβλίο του Τάκη Νατσούλη «Λέξεις και φράσεις παροιμιώδεις» έκδοση Κώστα Σμυρνιωτάκη

«Λουκούλλειον γεύμα»

Ο Λούκουλλος ήταν Ρωμαίος στρατηγός (1ος αιώνας π.Χ.), ονομαστός για την πολυφαγία και την καλοφαγία του. Μια μέρα, που έτρωγε μόνος και που το φαγητό του δεν ήταν πλούσιο, καθώς συνήθως, λένε πως είπε στο μάγειρά του: «Δεν ήξερες πως ο Λούκουλλος έτρωγε σήμερα το βράδυ στου Λούκουλλου;» Το όνομά του έμεινε παροιμιώδες για έναν καλοφαγά.

«Κολλυβογράμματα»

Τη φράση αυτή, «αυτός ξέρει λίγα κολλυβογράμματα», τη μεταχειριζόμαστε για κάποιον που ξέρει πολύ λίγα γράμματα.

Πολλοί δίνουν την εξήγηση ότι, κολλυβογράμματα είναι τα λίγα γράμματα, τόσα όσα χρειάζονται στον παπά, για να διαβάσει ένα πιάτο κόλλυβα. Αλλά εδώ δεν πρόκειται για τα κόλλυβα, αλλά για τα κολοβά, τα λίγα και ατελή γράμματα, τα γράμματα του δημοτικού. Στην αρχή λεγόντουσαν Κολοβογράμματα έτσι τα λέει στην ΙΓ' εκατονταετηρίδα, ο Νικ. Σοφιανός, στο προοίμιο της γραμματικής του. Ο λαός, όμως, δεν το κατάλαβε καλά και το μπερδέψαμε με τα κόλλυβα.

Δεύτερη έκδοχή:

Περιφρονητική έκφραση, γι' αυτούς που δεν ξέρουν τίποτα και παριστάνουν το σοφό. Προέρχεται από την αρχαία λέξη «κόλλυβος», που σημαίνει το κέρμα μικρής αξίας, καθώς και το μικρό κέρδος των αργυραμοιβών (κολλυβιστών) από την εργασία τους, στον πληθυντικό δε (κόλλυβα) μικρά «πλακούντια» (ζυμαρικά) στρογγυλά ή κατά τον Ησύχιο, τα τρωγάλια (επιδόρπιοι καρποί). Τα σημερινά «κόλλυβα» που προσφέρουμε στους νεκρούς ή στη μνήμη των αγίων, έχουν τη ρίζα τους στα «νεκρόδειπνα» τα προχριστιανικά, στα οποία πρόσφεραν τρωγάλια κ.λπ.

«Κολοκοτρωναϊκές αμαρτίες»

Σε συνεχόμενες και μεγάλες αμαρτίες (συμφορές) χρησιμοποιούν την έκφραση αυτή. Και τούτο, γιατί τα δεινά και οι συμφορές που τράβηξε η οικογένεια των Κολοκοτρωναίων από τους Τούρκους ήταν πολλές, που ο λαός μόνο με αυτή τη φράση παρομοιάζει τις πολλές συμφορές.

Η παροιμιώδης αυτή φράση, όπως αναφέρει ο Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης, γεννήθηκε κατά το έτος 1780, όταν ο καπετάν πασάς σκότωσε και αιχμαλώτισε σε μια συμπλοκή στην Καστάνισσα πάρα πολλούς Κολοκοτρωναίους και μόνο ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, η αδελφή του και η μάνα του με το θείο τους τον Αναγνώστη γλίτωσαν. (Ο Γέρων Κολοκοτρώνης: έκδ. 1889 τ. Α' σ. 8).

«Τα μικρά δώρα διατηρούν τη φιλία»

Ο Μοντεσκιέ (δικαστής μεγάλου κύρους και αξίας), κάποτε συζητούσε με ένα φίλο του για κάποια υπόθεση.

- Αν δεν είναι τα πράγματα όπως σου τα λέω, σου δίνω το κεφάλι μου, δήλωσε ο φίλος του.

- Το δέχομαι, απάντησε ο Μοντεσκιέ, χαμογελώντας: «Τα μικρά δώρα διατηρούν τη φιλία». Και από τότε έμεινε ο λόγος, για να λέγεται σε παρόμοιες περιπτώσεις.

«Έβαλε το κεφάλι του στο ντορβά»

Ο ντορβάς είναι το «ταγάρι», όπως αλλιώς λέγεται το σακούλι, μέσα στο οποίο οι χωρικοί (στον καιρό μας έγινε μόδα να το κρεμάνε και οι γυναίκες των πόλεων στον ώμο τους), έβαζαν διάφορα πράγματα.

Στη βυζαντινή εποχή, όταν οι νησιώτες πιάνανε κανένα ληστή, εγκληματία, πειρατή, του κόβανε το κεφάλι, το βάζανε μέσα σ' ένα ντορβά, παστωμένο, για να μη βρομάει και το στέλνανε στην

Κωνσταντινούπολη. Το έθιμο αυτό έμεινε αργότερα και επί Τουρκοκρατίας, αλλά και στα πρώτα ελληνικά μετά την επανάσταση χρόνια, τότε που υπήρχαν πολλοί ληστές. Όταν ο επικηρυγμένος σκοτωνόταν από άλλο άτομο, αυτός του έκοβε το κεφάλι, το βάζε σε ντορβά (και τορβά-Τούρκικα: Torba = μικρός σάκος), το παρέδιδε στις Αρχές κι έπαιρνε την επικήρυξη, την αμνηστία, αν ήταν κι αυτός ληστής. Για να επικηρυχτεί, λοιπόν, κανείς σήμαινε πως εκτέθηκε πολύ απέναντι στις Αρχές, τόσο, που να καταντήσει το κεφάλι του, αν τον πιάσουν, στο ντορβά. Λέγεται για κάποιον που τα παίζει όλα για όλα.

«Έβαλε το λύκο να φυλάξει τα πρόβατα»

Όταν θέλουμε να υποδείξουμε πως δεν τοποθετήθηκε το κατάλληλο πρόσωπο, για να φυλάξει κάτι, μεταχειριζόμαστε τη φράση: «έβαλε ή έβαλαν το λύκο να φυλάξει τα πρόβατα».

Η έκφραση έχει και αυτή την προέλευσή της από μύθος του Αισώπου: Κάποτε ένας βοσκός αντιλήφθηκε πως κάθε μέρα ένας λύκος ερχόταν πίσω από τα πρόβατά του. Στην αρχή φοβήθηκε πολύ και φυλαγόταν. Σιγά-σιγά όμως πήρε θάρρος, γιατί είδε πως ο λύκος μάλλον τα φύλαγε τα πρόβατα, μια και ποτέ του δεν πείραξε κανένα. Τότε παραπήρε θάρρος και μια μέρα αποφάσισε να βάλει το λύκο να του φυλάξει τα πρόβατα κι αυτός να κατέβαινε στην πόλη, για να ψωνίσει. Έτσι κι έγινε. Αυτό, όμως, περίμενε και ο λύκος και σαν είδε τον τσοπάνη (τούρκικη λέξη) να απομακρύνεται, έπεσε απάνω στο κοπάδι και το αποδεκάτισε. Όταν γύρισε πίσω ο βοσκός και είδε τη συμφορά που του έκανε ο λύκος, κούνησε με λύπη το κεφάλι του λέγοντας: «ποιος μου είπε να εμπιστευθώ τα πρόβατά μου σε ένα λύκο;».

Επιλογή Παναγ. Χρ. Ευσταθίου Προέδρου Συλλόγου Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΙΚΑΓΟ

Ελάβαμε την παρακάτω επιστολή του αγαπητού συμπατριώτη Δημ. Γ. Πετμεζά, τη δημοσιεύουμε και τον ευχαριστούμε. Οκτώβριος, 2011

Αγαπητοί πατριώτες και συγχωριανοί,

Κατ' αρχήν στέλνω θερμούς χαιρετισμούς σε όλους και συγχαρητήρια στο νέο διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου. Είμαι σίγουρος ότι με την βοήθεια όλων μας, θα είναι επιτυχείς σε όλες τις μελλοντικές τους προσπάθειες, όπως ήσαν και στο παρελθόν, προσφέροντας ό,τι μπορούν στην αγαπημένη σε όλους μας Κανδύλα και κρατώντας όλους μας σε στενή επαφή.

Σε αυτό το σημείο θέλω να τονίσω και να παρακαλέσω να μην δεχτείτε αντικατάσταση του συντάκτη της εφημερίδας, Δημήτρη Λαρδίκου, όπως ο ίδιος ζήτησε σαν αποτέλεσμα αβάσιμης κατηγορίας και προστριβής μεταξύ μελών / αναγνωστών της εφημερίδας.

Έχουν περάσει σχεδόν 20 χρόνια από τότε που το Διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου «Πρόοδος» πήρε την απόφαση να εκδώσει την τοπική εφημερίδα, "Τα Κανδυλιώτικα", με απώτερο σκοπό να εκμηδενίσει τη γεωγραφική απόσταση μεταξύ πατριωτών εσωτερικού και εξωτερικού και να κάνει όλους μας να νιώθουμε πάντα κοντά στο χωριό μας, ενημερωμένοι με όλα τα νέα. Την σύνταξη και έκδοση της εφημερίδας επωμίστηκαν εξ αρχής 2 άτομα. Ο Σταύρος Λαγός και ο Δημήτρης Λαρδίκος.

Μεγάλη η λύπη μας για τον πρόωρο χαμό του αγαπημένου σε όλους Σταύρου. Ελαφρό να είναι το χώμα της γενέτειρας που σε σκεπάζει, Σταύρο. Η μνήμη σου θα παραμένει αιωνία στην καρδιά μας μαζί με τις ευχαριστίες μας για όλα που πρόσφερες στην εφημερίδα και το χωριό που τόσο αγάπησες. Υπήρξες το πρότυπο του ειλικρινή και ακούραστου πατριώτη, παράδειγμα για όλους μας.

Ο Σταύρος και ο Δημήτρης έκλειψαν χρόνο από τη δουλειά και τις οικογενειακές τους και τον αφιέρωσαν στην εφημερίδα μόνο και μόνο για την ενημέρωση όλων μας. Γάμοι, θάνατοι, γεννήσεις, βαπτίσεις, γιορτές και πανηγύρια, αναμνήσεις, τοπικές ιστορίες, λαογραφία, όλα έχουν μια γωνιά στις φιλόξενες σελίδες της εφημερίδας.

Ο χαμός του Σταύρου έφερε μεγάλο βάρος στις καρδιές όλων μας αλλά συγχρόνως πρόσθεσε μεγαλύτερο βάρος στις πλάτες του ταλαίπωρου του Δημήτρη που συνεχίζει σαν μοναδικός συντάκτης τώρα, συνεπής σε μια υπόσχεση που έκανε στο Σταύρο πριν 20 χρόνια. Το πρόσθετο βάρος της δουλειάς δεν τον κλόνησε, αλλά αρνητικά σχόλια και προστριβές μεταξύ μελών - αναγνωστών τον έφεραν στο σημείο να προτείνει την αντικατάστασή του σαν συντάκτη.

Τώρα, φίλε Λαρδίκο, θέλω να σου ζητήσω μια χάρη. Μην εγκαταλείψεις την εφημερίδα. Μείνε και συνέχισε το έργο που άρχισες 20 χρόνια πριν. Το χρωστάς στο Σταύρο!

Το τι χρειάζεται ο σύλλογος και η εφημερίδα είναι: ομόνοια, υποστήριξη, κατανόηση και αλληλοσεβασμός. Το χρωστάμε όλοι στο Σταύρο!!! Εν τη ενώσει η ισχύς.

Και για να αλλάξω τον τόνο και να κλείσω θετικά και αισιόδοξα, θέλω να συγχαρώ τον νεαρό μαθητή Πάνο Δεληγιάννη, του Σπήλιου, για τα γραφόμενά του σχετικά με τη μάχη της Κανδύλας. Εύχομαι και άλλοι μαθητές να ακολουθήσουν το παράδειγμά του. Μπράβο!!

Ευχαριστώ την εφημερίδα που δημοσιεύει το γράμμα μου.

Με πατριωτικούς Χαιρετισμούς,
Δημήτρης Γ. Πετμεζάς
Σικάγο, Η.Π.Α.

ΕΥΧΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Σίδνεϊ τη 23η Δεκεμβρίου 2011

Σας εύχομαι εγώ και η οικογένειά μου Καλά Χριστούγεννα και Ευτυχισμένους ο Καινούργιος Χρόνος.

Με σεβασμό και αγάπη πατριωτική, σε όλους, όπου κι αν βρίσκεστε.

Χρήστος Ευαγγ. Κανδαλιέας

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟ LAND FOR SALE IN KANDYLA

Πωλείται οικόπεδο δύο στρέμματα, εντός σχεδίου, εις αμφιθεατρική τοποθεσία, δίπλα στο δρόμο Κανδύλας Νεμέας, προσήλιο, με θέα όλης της Κανδύλας, με δυνατότητα ύδρευσης και παροχής ηλεκτρ. ρεύματος.

Οι ενδιαφερόμενοι τηλεφωνήστε στον αριθμό: 6977772002 και μιλήστε στον Χαράλαμπο, ή στείλτε FAX στον αριθμό 210-5240271 Γραφείο Συλλόγου. Τιμή 45.000 ΕΥΡΩ. Σοβαρές προτάσεις υπό συζήτηση.

ΠΩΛΗΣΗ ΟΙΚΙΑΣ

Πωλείται οικία πέτρινη, διώροφη, στην Κανδύλα - Solid - made of stone σε πολύ καλή κατάσταση 5 δωματίων ο δεύτερος όροφος, προδιαγραφές για άλλα 3 δωμάτια στον 1ο όροφο.

Κάνει για ξενώνας.

Έχει δύο μικρά οικόπεδα - κήπους ανατολικά και νότια του σπιτιού.

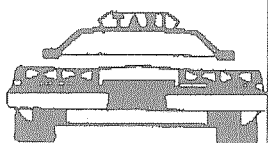
Τιμή 125.000 ευρώ.

Τηλέφωνο για πληροφορίες:

Καναδά: 001 416 486 5634 Steve

Ελλάδα: 27960-31448 Μιχαήλ Οικονομόπουλος

ΤΑΞΙ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ - ΑΝΤΑΓΜΑΓΑΙ Καινούργη - Μεταχειρισμένα

Λένορμαν 2
104 36 Μεταξουργείο, ΑΘΗΝΑΙ
☎ 5222062, 5227209

Ευκολίες

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΣΚΕΠΕΣ

Παναγιώτης Μούργελας (Λαχτάρας)

Κιν.: 697 38 26 100

ΑΛΕΞΙΟΣ Σ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

Χειρουργός Ωτορινολαρυγγολόγος
Εξειδίκευση στην ΩΡΛ Αλλεργία
στο Academic Medical Center
University of Amsterdam

Πλατεία Αγίου Βασιλείου και Κύπρου 1 Τρίπολη

T: 2714 003097 / K: 6937 458227

E: vardouniotis@hotmail.gr / www.vardouniotis.gr

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑ ΜΕ ΟΙΚΗΜΑΤΑ

Πωλείται σε απόσταση
5 χιλιομ. από την
Αμαλιάδα και 1 χιλιομ.
από τη θάλασσα,
αγρόκτημα
22 στρεμμάτων,
εντός του οποίου
έχουν αναγορευθεί
οικία 135 τ.μ.
με βοηθητικούς
χώρους και 6
γκαρσονιέρες,
33 τ.μ. εκάστη,
με βοηθητικούς
χώρους, γραφείο και
πισίνα, κατάλληλες
για τουριστική
εκμετάλλευση ή
αγροτουρισμό.
Πληροφορίες
στα τηλέφωνα:
26220-61839 και
6976839143.

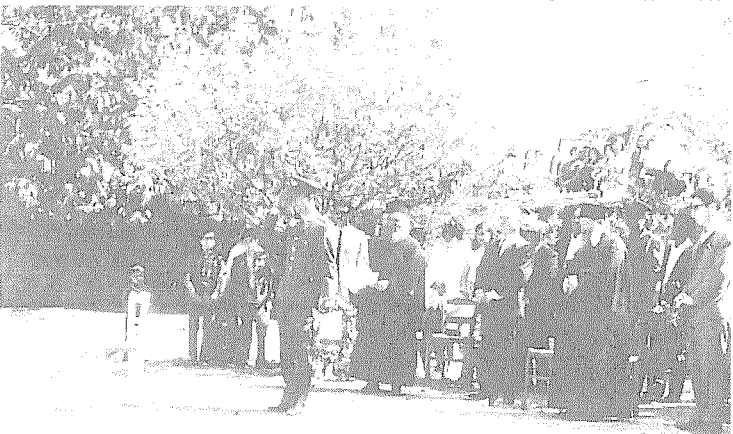
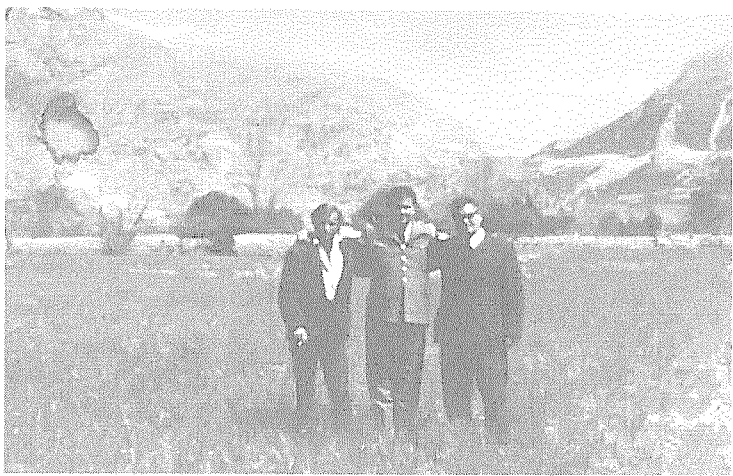
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΠΙΤΙ

Πωλείται στην Κανδύλα, μέσα στο χωριό, λιθόκτιστο διώροφο σπίτι με μεγάλο οικόπεδο.

Πληροφορίες στο τηλέφωνο: 210-6253179

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΝΔΥΛΑ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΑΙΩΝΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ
ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΚΑΙ ΛΑΤΡΗ ΤΗΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ ΝΙΚΟΥ Ε. ΜΑΡΚΑΚΗ

Φωτογραφία 1η: Από αριστερά ο μακαρίτης Σταύρος Ιωαν. Παπαμανωλόπουλος (Τζίφας) που είχε έρθει τότε από τη Νότιο Αφρική. Στη μέση ο Ενωμ/ρχης του χωριού Α. Μέμεζας και τρίτος ο Νίκος Ε. Μαρκάκης. Στο βάθος φαίνεται ο νέος δρόμος που άνοιξε τότε η 6η ΜΟΜΑ για Νεμέα.

Φωτογραφία 2η: 1970. Ο Διοικητής του κλιμακίου Κανδύλας της 6ης ΜΟΜΑ λοχαγός Γεώργ. Αργόδημος καταθέτει στέφανο στο Ηρώ. Πίσω του άλλοι επίσημοι και συμπατριώτες και οι μακαριστοί εφημέριοι του χωριού μας παπα-Κώστας Δεληγιάνης και παπα-Χαράλαμπος Δεληγιάνης.

Φωτογραφία 3η: 1969. Ο Νίκος Ε. Μαρκάκης σε στιγμές κεφιού, στο πρώτο κέντρο του Φάνη Δρόσου, σέρνει το χορό. Στη μέση κάποιος συμπατριώτης που δεν τον διακρίνουμε και τρίτος ο θεολόγος καθηγητής του τότε Γυμνασίου Κανδύλας Παναγ. Παπαδόπουλος.

ΥΓ. Αγαπητέ Νίκο, να είσαι πάντα καλά που μας χαρίζεις αυτές τις ωραίες αναμνήσεις από το χωριό μας, με τις φωτογραφίες σου.

Παναγιώτης Χ. Ευσταθίου
Πρόεδρος Συλλόγου Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΡΑΚΤΕΡ ΣΤΗΝ ΚΑΝΔΥΛΑ

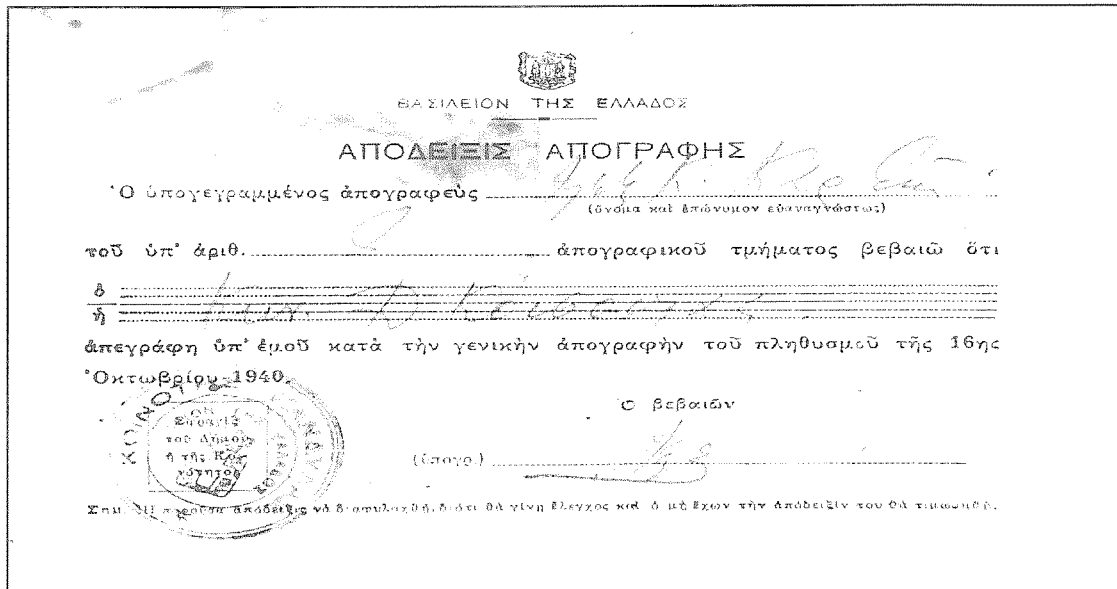

Το ένα από τα δύο τρακτέρ που πρωτοεμφανίστηκαν στην Κανδύλα περίπου πριν 50 χρόνια, υπάρχει ακόμη εν ενεργεία και είναι, για όσους θυμούνται, του Γιώργη Σωτηρόπουλου (Κατσιουλέρη). Το άλλο ήταν του μακαρίτη Γιώργη Χαρ. Καραμπή.

Στη φωτογραφία εικονίζεται ο γιος του Κώστας Γεωργίου Σωτηρόπουλος πάνω στο παλιό αυτό τρακτέρ, το οποίο είχε οργώσει όλο τον κάμπο της Κανδύλας και του Παλαιόπυργου και είχε σπάσει όλες τις πέτρες με τον σπαστήρα βγάζοντας άμμο για τις ανάγκες της οικοδομής.

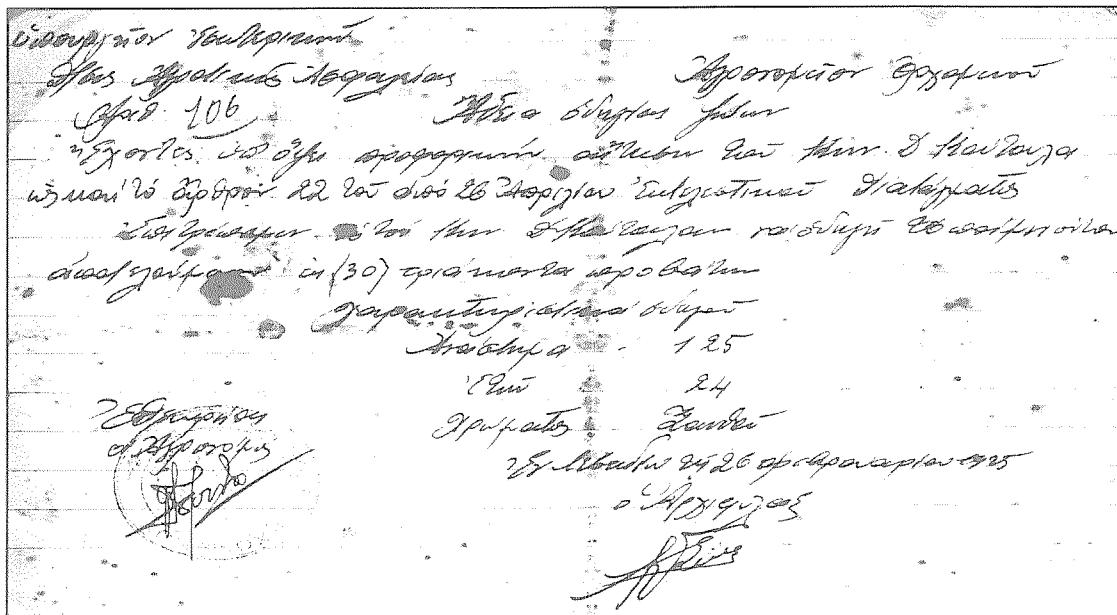
Πάνος Χ. Ευσταθίου
Πρόεδρος Συλλόγου Κανδυλιωτών «Η Πρόοδος»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΟΥ 1940

Η απογραφή έγινε την 16η Οκτωβρίου 1940, 12 ημέρες πριν από την κήρυξη του πολέμου. Απογραφόμενος ο Κων. Δ. Κούσουλας και απογραφάας ο Αλέξανδρος Κ. Καρζής.

ΑΔΕΙΑ ΟΔΗΓΙΑΣ ΖΩΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΡΟΝΟΜΕΙΟ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ

Η άδεια δίνεται στον Κων. Δ. Κούσουλα (το σωστό είναι Κούσουλα, αλλά φαίνεται πως λάθος άκουσε ο Αρχιφύλαξ του Αγρονομείου) διά της οποίας του επιτρέπουν «να οδηγεί το ποιμνίον του αποτελούμενον εκ (30) τριάκοντα προβάτων». Έχει εκδοθεί την 26 Φεβρουαρίου 1925.

Εκείνο που ξενίζει σήμερα, είναι για ποιο λόγο δινόταν η άδεια αυτή. Αν το κοπάδι «οδηγούσε» κάποιος άλλος, αδερφός, γυναίκα κ.λπ. του ιδιοκτήτη, θα ήταν παράνομος;

Το άλλο αστέιο του εγγράφου είναι ότι ο μακαρίτης Κούσουλας, σε ηλικία 24 ετών, ήταν... «πυγμαίος», αφού αναγράφεται πως είχε ανάστημα 125 (εκατοστά, εννοείται, του μέτρου).

Χαλιά Χειροποίητα
Χαλιά Μηχανής
Μοκέτες
Λευκά Είδη - Ριχτάρια
Υφάσματα - Κουρτίνες
Ταπετσαρίες Τοίχου
Είδη Σκίασης
Δάπεδα Laminate

ΠΕΡΣΙΚΑ
Παναγιώτης Κων. Ζιαζιάς

κεντρικό: είσοδος Α' Αλ. Παναγούλη 33β, Ν. Ιωνία
είσοδος Β' Ιφιγενείας 23, Ν. Ιωνία
τηλ.: 210 27 13 051, fax: 210 27 79 457

υπ/μα Α: Βασ. Αλεξάνδρου 39, Περιστέρι
τηλ.: 210 57 85 274, 210 57 82 361

υπ/μα Β': Notos Galleries Home, πλατεία Κοτζιά
shop in shop - τηλ.: 210 37 43 377

e-mail: p.ziazias@yahoo.gr
www.persika.gr

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ:

Ο Έρνεστ Σαρντίνκα και η σύζυγός του Χριστίνα, το γένος Αθανασίου Κανδαλέπα, που μένουν στο Γιοχάνεσμπουργκ, αποχτήσαν το πρώτο παιδί τους - αγόρι, την 8-8-2011.

Ευχόμαστε να ζήσει το νεογέννητο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ:

Ο Κων/νος Αθανασίου Κανδαλέπας και η σύζυγός του Στέλλα εβάφτισαν το πρώτο παιδί τους στον ορθόδοξο ιερό ναό της Υπαπαντής του Κυρίου, στο Σαχέτι Γιοχάνεσμπουργκ, την 27-11-2011, που ονομάστηκε Αθανάσιος.

Ευχόμαστε να ζήσει ο νεοφώτιστος.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ:

Ο Βαγγέλης Δημ. Ζερβογιάννης και η Ρεβέκα Κρουσέ, που μένουν στο Durban, έδωσαν αμοιβαία υποσχέση γάμου την 26-12-2011.

Ευχόμαστε να ζήσουν και καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ:

Ο Νικόλαος Παναγ. Χονδρός, εγγονός του Κώστα Χονδρού και της Αγγελώς Κούσουλα, και η Στεφάνια Παύλου Ζαβαλέρη παντρεύτηκαν την 27-11-2011 στον ορθόδοξο ιερό ναό του Αγίου Ραφαήλ Μελθούρνης.

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ:

Ο Ευάγγελος Στεφάνου Καρζής και η Ιωάννα Στυλιανού Κοκονά παντρεύτηκαν την 10-12-2011 στον ορθόδοξο ιερό ναό της Υπαπαντής του Κυρίου στο Σαχέτι Γιοχάνεσμπουργκ.

Η γαμήλια δεξίωση έγινε στο Johannesburg Country Club, Woodmead.

Ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε την 26-7-2011 στην Τρίπολη και εκδηύτη εκεί ο Γρηγόριος Δημ. Μούργελας, ετών 81.

- Πέθανε την 25-10-2011 στην Κανδύλα και εκδηύτη εκεί την επομένη ο Κων/νος Χρ. Ξηρογιάννης, ετών 76.

- Πέθανε την 26-10-2011 στο Λεβίδι και εκδηύτη εκεί την επομένη ο παπα-Γιάννης Κατσαρός, από τον Παλαιόπυργο, ετών 101.

- Πέθανε την 1-12-2011 στην Κηφισιά και εκδηύτη εκεί την 4-12-2011 η Μαρία Φούντου, κόρη του Χρήστου Φούντου και της συγχωριανής μας Παναγιώτας το γένος Χρήστου Δάλκου, ετών 45.

- Πέθανε την 3-11-2011 στην Κανδύλα και εκδηύτη εκεί την επομένη ο Δημήτριος Βασ. Στριφτόμπολας, ετών 86.

- Πέθανε την 5-12-2011 στην Τρίπολη και εκδηύτη την επομένη στην Κανδύλα ο Σπύρος Κων. Κούσουλας, ετών 77.

- Πέθανε την 7-12-2011 στην Κανδύλα και εκδηύτη εκεί την 10-12-2011 ο Χρήστος Παναγ. Ευσταθίου (Πετρονάτης) ετών 80.

- Πέθανε την 13-12-2011 στην Αθήνα και εκδηύτη την επομένη στην Κανδύλα η Χρυσούλα χήρα Σπύρου Πολυτοπούλου, το γένος Αναστασίου Μερκούρη, ετών 95.

- Πέθανε την 1-1-2012 στο Τorónton του Καναδά και εκδηύτη εκεί την 5-1-2012 η Ελένη Ασημάκη Κωστάρτα, το γένος Χρήστου Μανωλιού, ετών 63.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

(καταχωρίζονται ποσά άνω των 20 ευρώ)

1. Ευδοκία Γκλέκα-Πετιμεζά	50 \$ Αμερικής
2. Ντίνα Ζαφειροπούλου	50 \$ Αμερικής
3. Κων/νος Ευσταθίου του Παναγιώτη	200 \$ Αμερικής
4. Παναγιώτα Πασσιαλή-Κριτσέα του Θεοδώρου	20 €
5. Μαρίνα Πανοπούλου-Πάτη του Χρήστου εις μνήμη μητέρας της Ελένης Πανοπούλου	50 €
6. Γεώργιος και Γεωργία Κούσουλα	100 \$ Αυστραλίας
7. Κατίνα Δημ. Γιαννακοπούλου	100 \$ Αυστραλίας
8. Μαρίνα Ιωαν. Μανιάτη	100 \$ Αυστραλίας
9. Πάνος, Στέφανος και Γεώργιος Δάλκος	50 €
10. Ιερέας Δημήτριος Χαρ. Προκόπος	50 €
11. Δημήτριος Βασ. Παπαδημητρίου ΗΠΑ	100 €
12. Αικατερίνη Ηλία Κοσμά	50 €
13. Κων/νος Ηλία Κοσμά	50 \$ ΗΠΑ

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΩΝ

Εξ αιτίας του ηλεκτρονικού τυπογραφείου έγιναν στο προηγούμενο φύλλο οι εξής παραλείψεις:

1) Ως συνδρομή του Αποστόλου ΚΟΥΤΟΥΛΑ του Διαμαντή, εγράφη, εσφαλμένως, το ποσό των 20 \$ Αυστραλίας.
Το ορθόν είναι: 200 \$ Αυστραλίας.

2) Στη συνδρομή των 30 Ευρώ του Γεωργίου ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ του Μιχαήλ, παρελείφθη η τελευταία σειρά: εις μνήμην Βασιλείου Παναγ. Μερκούρη.

Επανορθώνουμε και ζητούμε συγγνώμη από τους αγαπητούς συμπατριώτες.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΞΩΡΑΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

1) Εις μνήμην των γονέων και παππούδων τους και εις μνήμην του αποβιώσαντος την 5-12-2011 αδελφού και θείου τους ΣΠΥΡΟΥ ΚΩΝ. ΚΟΥΣΟΥΛΑ, τα αδέρφια του και τα ανίψια του από την Αυστραλία προσέφεραν στο Σύλλογό μας το ποσό των 400 \$ Αυστραλίας (312,40 ευρώ) και στην Επιτροπή Εξωραϊσμού του Νεκροταφείου Κανδύλας το ποσό των 200 \$ Αυστραλίας (156,20 ευρώ).

2) Εις μνήμην Δημητρίου Βασ. Στριφτόμπολα η οικογένεια της Αικατερίνης Ηλία Κοσμά κατέθεσε το ποσόν των 200 ευρώ ως συνδρομή για τις ανάγκες του Κοιμητηρίου Κανδύλας.

Ο Σύλλογός μας και η Επιτροπή Εξωραϊσμού του Νεκροταφείου τους ευχαριστούν θερμώς.

ΤΟ ΚΑΝΤΥΛΑΪΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Πρόχειρο και σύνθετος φαγητό των παλιών τσιοπάνηδων στη στρουγγά.

2. Χαρακτηρίζονται κι έτσι οι πολίτες του μέλλοντος - Υποθέτει.

3. Το φοβόταν οταν «έπεφτε» αφάνιζε τα κοπάδια τους - Δοχείο μεταφοράς φαγητού στο χωράφι.

4. Πακέτο (αντιστρ.) - Και οι Καντυλαίοι τον λένε κωλομέρι (αιτ.).

5. Ρήμα μεσαιωνικό που σημαίνει τσερλίζομαι - Δικά σου (αρχ.).

6. Ραντίζω με αρωματικό υγρό.

7. Αυτά δεν σώνονται.

8. Ο αγριόχοιρος των αρχαίων - Αυτός έχει αξία ανυπολόγιστη.

9. Παιδί (καθαρ.) - Το ελληνικό 43 - Ωφέλεια, κέρδος (αρχ.).

10. Πρόθεση - Ο όροφος στα Καντυλαϊκα - Εναντιωματικό μόριο.

11. Βάζω τα πρόβατα σε σειρά να οδηγηθούν σε κάποιο προορισμό.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Ο Πασσανίας την ονομάζει «χάσμα γης» (γεν.).

2. Μικρά ποταμάκια - Μεσ' απ' αυτές βλέπεις (καθαρ., αιτ. πληθ. αντιστρ.).

3. Λαβές καζανιών στα Καντυλαϊκα - Δεν είναι μικρόβιο, αλλά μας αρρωσταίνει (γεν.).

4. Μετοχή δημοτικής που σημαίνει: χωρίς να μιλάμε.

5. Το μη γυαλιστερό χαρτί (αντιστρ.) - Δοτ. εν. της ερωτημ. αντωνυμίας τίς, στην ιωνική διάλεκτο (αντιστρ.) - Άρθρο (ουδ., αντιστρ.).

6. Το έχουν τα στάχια (αντιστρ.) - Είχε κι η Καντύλα τη δικιά της το χειμώνα.

7. Μισή... γόπα - Οι μακριές σχισμές (αντιστρ.).

8. Ο βασιλιάς των πουλιών - Το ελληνικό 18 - Όμοια φωνήεντα.

9. Ένα τέτοιο κάστρο παίρνεται εύκολα.

10. Το έχει κι η Καντύλα στις βουνοκορφές (αντιστρ.) - Η χωρητικότητα του πλοίου σε τόνους.

11. Λέμε έτσι και τους αδύνατους και άσχημους ανθρώπους (αντιστρ., ουδ.) - Γυναικείο όνομα, στα Καντυλαϊκα.

Δ.Α.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ο Αναστάσιος Φωτόπουλος και η σύζυγός του Μαρίνα συγχαίρουν εγκαρδίως την εγγονή τους ΣΟΦΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ του Χαριλάμπους και της Παναγιώτας, για την επιτυχία της στο Τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και της εύχονται καλές σπουδές και καλή πρόοδο.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Θερμά συγχαρητήρια στην Οικονομοπούλου Στέλα του Μιχαήλ για την αποφοίτησή της ως διπλωματούχου μηχανικού από τη σχολή ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ του Πολυτεχνείου Πατρών.

Με άπειρη αγάπη, η γιαγιά της, οι γονείς της, τα αδέρφια της και τα ανίψια της.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΠΟΛΥΤΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΑΝΑΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Είναι δύσκολο να μιλήσει κάποιος για τη ζωή ενός ανθρώπου, μέσα από λίγες σειρές. Θα μιλήσω όμως με λίγα λόγια για την αγαπημένη μας θεία Χρυσούλα.

Ήταν αγαπημένη για όλη την οικογένειά μας, αλλά και για τους περισσότερους απ' όσους την είχαν γνωρίσει.

Πάντα θα την έχουμε στο μυαλό μας και θα νιώθουμε ότι βρίσκεται κοντά μας.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Καντυλιώτικης γης που τη σκέπασε. Οι στίχοι που ακολουθούν αφιερώνονται στη μνήμη της.

Χτυπά η καρμιάνα θλιβερά να 'ρθούν οι χωριανοί σου να 'ρθούν τα αδέρφια σου κι όλοι οι συγγενείς σου.

Να 'ρθούν οι γειτόνοι σου κι όλοι που σ' αγαπούσαν που πάντα σε χαϊρέταγαν και σου καλομιλούσαν.

Γιατί μας φεύγει σήμερα μια αγαπημένη θεία, μια αγαπημένη αδελφή, μια ξεχωρη κορίτσια.

Που άνοιγε το σπίτι της σ' όλους τους συγγενείς της, όλους τους περμιότανε, έδινε την ψυχή της.

Στην Αφρική ηγαίνανε από Αμερική ερχόνταν βρόσκανε σπίτι ανοιχτό και τους καλοδεχόταν.

Στη Χρυσούλα θα ηγαίνανε για να ξεκουραστούνε να κοιμηθούνε, αν χρειαστεί, πολλά να θυμηθούνε.

Να στρώσει το τραπέζι της μ' όλα τα φαγητά της και όλα τα καλούδια της και την καλή καρδιά της.

Γι' αυτό και την ξεχωρίζαν πάντα την προτιμούσαν συχνά της τηλεφώναγαν ποτές δεν την ξεχνούσαν.

Κοκέτα ήταν στη ζωή πάντα καλοντυμένη πάντα ευπαραουσίαστη και καλοχτενισμένη.

Το σιπτικό της έλαμπε ο κήμος ανθισμένος το φαγητό σαν έβαζε ο χώρος μυρωμένος.

Για όλους ενοιαζότανε, όλους τους είχε έννοια για τους γονείς, τ' αδέρφια της, τους συγγενείς ακόμα.

Όταν ερχόταν στο χωριό τα χέρια της γεμάτα τι καραμέλες, τι γλυκά, τι λικουδιές, τι ηράγρια!

Σε όλα τα ανιψάκια της έπλεκε ζακετάκια φορεματάκια έφτιανε μαζί με παπουτσιάκια.

Για κόρη της εδιάλεξε να 'χει την ανιψιά της και όμως την αγάπησε με όλη την καρδιά της.

Της έδωσε το σπίτι της και όλη την περσοουσία της έδωσε τη γνώση της και όλη τη σοφία.

Απ' όλους και καλύτερα είχε τα εγγονάκια και πάντα τα περίμενε τα χέρια της γεμάτα.

Στο μαγαζί που ηγαίνε πρώτα θα τα θυμόταν ποτές της δεν τα ξεχνάγε, πάντα τα περιποιόταν.

Το πρόσωπό της έλαμπε, τα χείλη της γελοούσαν και η καρδιά της άστραφτε, όλα μαζί μιλούσαν.

Στη γειτονιά την ήθελαν, όλοι την αγαπούσαν πάντα την καλημέριζαν και της καλομιλούσαν.

Τη συμβουλή της παίρνανε τη γνώση της ζητούσαν και την καλή της συνταγή πάντα την προτιμούσαν.

Σερνή πάντα και ταπεινή, μ' όλους αγαπημένη για όλους αξιολάτρευτη απ' όλους πανεμένη.

Και σήμερα όλοι μαζί σε αποχαριτούμε όλοι μαζί θα θέλαμε αντίο να σου πούμε.

Αλλού σε περιμένουμε να σε καλωσορίσουν όλοι μαζεύτηκαν μαζί φιλά να σε γεμίσουν.

Χαμογελούν και χαίρονται όλοι οι συγγενείς σου χαμογελούν και καρτερούν σε θέλουμε μαζί τους.

Μαζεύτηκαν όλοι μαζί κοίτα να τους γνωρίσεις ο Σπύρος σου απ' τη μια μεριά, τ' αδέρφια σου απ' την άλλη.

Και οι καλοί σου οι γονείς είναι κι αυτοί πιο κάτω είναι οι γαμηροί που καρτερούν και αυτοί να σου μιλήσουν.

Μα πρώτος και καλύτερος στέκει και ο αδελφός σου έχει τα χέρια ανοιχτά να σ' αγκαλιάσει θέλει.

Δεν τον εξέχναγες ποτές τού 'στελνες τα φιλιά σου του 'στελνες την αγάπη σου μαζί τα δάκρυά σου.

Να δώσεις χαρετίοματα σ' όλους τους συγγενείς μας σ' όλους τους φίλους και γνωστούς και τους γονείς σου φίλα.

Τ' αδέρφια σου, τα ανίψια σου, καθώς και οι συγγενείς σου πάντοτε θα προσέχοντα για την ανάπαυσή σου.

Από τα εγγονάκια σου θα λείπει η φωνή σου θα λείπει η φροντίδα σου και όλη η στοργή σου.

Εμείς θα σε θυμόμαστε για πάντα στη ζωή μας για μας θα είσαι πάντοτε μέσα εις την ψυχή μας.

Με σεβασμό

Αναστασία Μερκούρη Σωτηροπούλου

Δεκέμβριος 2011 Τorónton Καναδά

ΑΝΕΠΑΥΘΗ Ο ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ

(1912 - 2011)

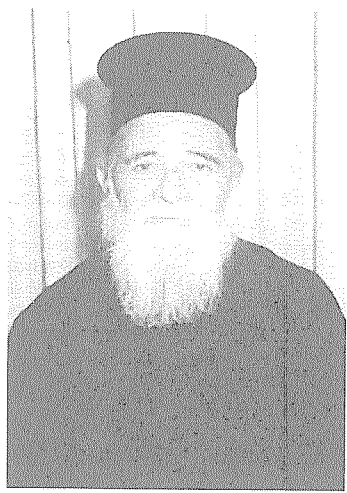
Την 26-10-2011 απεδήμησεν εις Κύριον ο καταγόμενος από τον Παλαιόπυργο ιερέας Ιωάννης Κατσάρος, του οποίου πολλά άρθρα θρησκευτικού περιεχομένου είχαμε τη χαρά να δημοσιεύσουμε στην εφημερίδα μας.

Η κηδεία του έγινε από τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Λεβιδίου, στον οποίο ήταν εφημέριος επί 52 έτη, το μεσημέρι της 27-10-2011, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας και Κυνουρίας κ.κ. Αλεξάνδρου.

Παρέστησαν 3 Αρχιμανδρίτες και 28 ιερείς, μεταξύ των οποίων και οι ιερείς του Μητροπολιτικού Ναού Αθηνών με επικεφαλής τον Ιεροκήρυκα Αρχιμανδρίτη πατέρα Χρυσόστομο Παπαθανασίου.

Μαζί με τους ιερείς του Μητροπολιτικού Ναού Αθηνών, στον οποίο Λαμπαδάριος είναι ο γιος του αποδημήσαντος Αλέξιου Κατσάρος, είχαν έρθει και οι χοροί του ναού αυτού και υπό την διεύθυνση του Πρωτοψάλτη Αποστόλου Παπαδοπούλου έψαλαν την εξόδιο ακολουθία.

Ο εκδημήσας πρωτοπρεσβύτερος, πριν από τον θάνατό του, είχε συντάξει παραινετικό και συγχωρητήριο λόγο προς τους εννοήτες του, ο οποίος, κατά την επιθυμία του, διαβάστηκε από το μονάκριβο γιο του Αλέξιο, μετά τους επικηδείους λόγους που εκφωνήθηκαν από το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. Αλεξάνδρο, τον Πρωτοψάλτη Απόστολο Παπαδοπούλο, τους Προέδρους Λεβιδιωτών και Παλαιοπυργιωτών Αττικής Ιωάννη Αποστολόπουλο και Βαγγέλη Φίλη, τον Πρόεδρο Τοπικής Κοινότητας Πα-

λαιούργου Αθανάσιο Σιάννη, τον Βασίλειο Κάππο εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και των Ενοριτών του ιερού ναού Αγίου Γεωργίου Λεβιδίου και τον δικηγόρο Ανδρέα Χρόνη.

Ο μακαριστός παπα-Γιάννης, όπως έγραφε σε άρθρο του για τα Αρκαδικά μοναστήρια (ίδε «Κανδυλιώτικα» αριθ. φύλλου 69, Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2010), «είχε την τιμή να υπηρετήσει στο μοναστήρι της Κανδύλας στο ξεκίνημά του, επί τρία συνεχόμενα χρόνια, μαύρα και σκοτεινά, της γερμανικής κατοχής και του εμφυλίου».

Είχε τιμηθεί την 14η Μαρτίου 2004 υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας κ.κ. Αλεξάνδρου με το χρυσούν μετάλλιο «Αγίου Θεοφώρου Πατρός Ωφελίμου» της Ιεράς Μητροπόλεως.

Ετάφη στο κοιμητήριο της ενορίας του, όπου οι τάφοι των κεκοιμημένων ιερέων. Αιώνια η μνήμη του αγαθού, του ταπεινού και του φιλανθρώπου αυτού ιερέως, με τα πολλά χαρίσματα.

Να έχουμε την ευχή του.

ΕΝΑ «ΑΛΛΙΩΤΙΚΟ» ΤΡΙΣΑΓΙΟ ΣΤΟ ΦΙΛΟ ΜΠΑΜΠΗ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟ

Την Κυριακή 28-11-2011, μια μεγάλη παρέα φίλων του μακαρίτη του Μπάμπη, από το χωριό και όχι μόνο, τέλεσαν τρισάγιο στον τάφο του, όπως συνήθιζεται. Όμως ο Μπάμπης δεν ήταν μόνο για συννηθισμένα πράγματα. Έτσι οι φίλοι του για να τιμήσουν τη μνήμη του με ένα τρόπο που θα ήθελε και αυτός, έκαναν ένα από τα γνωστά καντυλαίικα «συχώρια», με γουρνοπούλα στη σούβλα και καλό κρασί, στο μαγαζί του φίλου και «μάστορα» της γουρνοπούλας Γιώργου Στριφτόμπολα (Μπούρμπουνα). Σε περίπτωση θέσει στο τραπέζι υπήρχε η φωτογραφία του Μπάμπη, ο οποίος σίγουρα από ψηλά καιρότανε τα καλαμπούρια των φίλων που είχαν μαζευτεί όπως ο ίδιος θα ήθελε, όντας εν ζωή «πρωτομάστορας» της γουρνοπούλας και του γλεντιού στο χωριό. Μετά το τέλος του τραπέζιού όλοι οι παρευρισκόμενοι έδωσαν το λόγο τους να βρίσκονται κάθε χρόνο με τον ίδιο τρόπο, ώστε ο Μπάμπης να μείνει ζωντανός στη μνήμη μας.

ΥΓ. «Ευχαριστώ, βρε σεις, φίλοι...», όπως συνήθιζε να λέει ο μακαρίτης ο φίλος μας.

Πάνος Χ. Ευσταθίου

Πρόεδρος Συλλόγου Κανδυλιωτών «Η Πρόοδος»

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Φίλοι του αλψμόνητου ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΘΕΟΔΟΣ. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ προσέφεραν, ομαδικά, στη μνήμη του, 120 Ευρώ, υπέρ της Ιεράς Μονής Κανδύλας.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

(Επαναδημοσίευση συλλυπητηρίου εις το ορθόν)

Ο ξαφνικός θάνατος του αγαπητού μας εξαδέλφου Πάνου Κων. Κωστούρου μας συγκλόνισε.

Από το μακρινό Καναδά θερμά συλλυπητήρια στη σύζυγό του, την κόρη του και τ' αδελφία του.

Ο Θεός να τον αναπαύσει και το καντυλιώτικο χώμα που τον σκέπασε να είναι ελαφρό.

Αγαπητέ Πάνο, καλό σου ταξίδι.

Τα ξαδέφρια σου, Κώστας και Ρένα Αντωνίου Καρζή

Σημείωση σύνταξης: Το ηλεκτρονικό τυπογραφείο απέκοψε από το συλλυπητήριο αυτό, που είχε δημοσιευτεί στο προηγούμενο φύλλο, τα ονόματα του Κώστα και της Ρένας Αντ. Καρζή, από τους οποίους ζητούμε συγγνώμη.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΩΝ. ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ

Ένας άξιος συγχωριανός μας, ο Σπύρος Κων. Κούσουλας, έφυγε από τη ζωή την 5-12-2011, σε ηλικία 77 ετών. Η πολιομυελίτιδα, από την οποία προσβλήθηκε στο τέλος της βρεφικής ηλικίας του, λίγο μετά από τον περπάτησε, τον κατέστησε ανάπηρο. Μόνο το δεξί χέρι του έμεινε γερό και μπορούσε να το κινεί και το αριστερό, από τον αγκώνα και κάτω, το οποίο μετακινούσε με το δεξί όπου ήθελε.

Η φύση όμως τον είχε προικίσει πνευματικά με ισχυρή θέληση, με μεγάλη υπομονή και επιμονή, με υψηλή ευφυΐα, με ιδιαίτερη κλίση

στα μαθηματικά, με δημιουργική φαντασία και με την ικανότητα να συνδυάζει όλα αυτά τα προσόντα, ώστε να πετυχαίνει ό,τι έβαζε ως σκοπό, σε λίαν ικανοποιητικό βαθμό.

Έτσι κατόρθωσε να αναπληρώσει τις σωματικές ελλείψεις του, να αντιμετωπίσει με αυτοπεποίθηση τη ζωή και να αναδειχθεί σ' ένα ικανό, δημιουργικό και εργατικό άτομο, που στα δύσκολα χρόνια των δεκαετιών του 1950 και του 1960 κέρδιζε το ψωμί του και βοηθούσε οικονομικά και την πατρική οικογένεια.

Έμαθε γράμματα από τα μικρότερα αδέρφια του, όταν αυτά πήγαιναν στο σχολείο και άρχισε σιγά-σιγά να καταπιάνεται και να δραστηριοποιείται με ό,τι έβλεπε και ό,τι έπεφτε στα χέρια του.

Από τις μπαλκονόπορτες του σπιτιού του είχε φτιάξει εξέδρα και με ξύλινη σκάλα κατέβαινε στον κήπο, όπου είχε φτιάξει και φυτέψει παρτέρια με λουλούδια και λαχανικά.

Κατασκεύαζε βαρέλες και βαρέλια για ράντισμα, βαγένια και κάδες, κουφώματα εσωτερικά και εξωτερικά, αργαλειούς, μιτάρια, χτένια του αργαλειού και σαΐτες, ακόμα και γνέστρες, δικής του έμπνευσης, με μικρό και μεγάλο τροχό, που γνέθανε πολύ

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

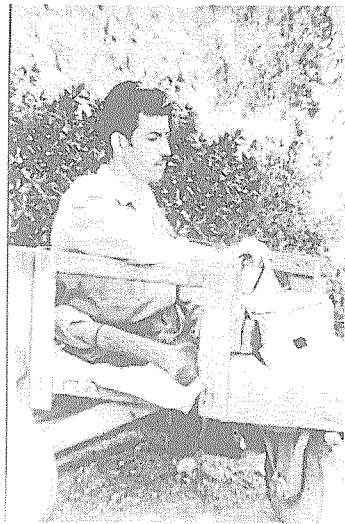
Στα αδελφία του αποβιώσαντος την 5-12-2011 στην Τρίπολη συμπατριώτη ΣΠΥΡΟΥ ΚΩΝ. ΚΟΥΣΟΥΛΑ και στις οικογένειές τους, στην Ελλάδα και στην Αυστραλία, εκφράζω τα θερμά συλλυπητήριά μου.

ΚΩΝ/ΝΟΣ Θ. ΠΑΣΙΑΛΗΣ

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Στα αδελφία του αποβιώσαντος την 25-10-2011 στην Κανδύλα αγαπητού εξαδέλφου ΚΩΝ/ΝΟΥ ΧΡ. ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗ και στις οικογένειές τους, στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό, εκφράζω τα θερμά συλλυπητήριά μου.

ΚΩΝ/ΝΟΣ Θ. ΠΑΣΙΑΛΗΣ

σύντομα, και υφάδι και στημόνι, με κίνηση που δινότανε με το ένα πόδι, όπως στις ραπτομηχανές. Έπλεκε παντόφλες, κάλτσες, φανέλες, έκοβε και έραβε φουστάνια, πουκάμισα και παντελόνια, σιδέρωνε, επισκεύαζε, έχοντας προμηθευτεί τα σχετικά ανταλλακτι-

κά, ρεντιστήρες, ραπτομηχανές, ρολόγια και ηλεκτρικές και ηλεκτρονικές συσκευές.

Είχε κατασκευάσει τουαλέτα και μπάνιο στα μέτρα του και ήταν σπουδαίος μάγειρας και κουρέας. Για να μετακινείται και να βγαίνει στην αγορά έφτιαξε αρχικά ξύλινο καρτσάκι, με τιμόνι, που το έσπρωχναν τα παιδιά και τον πήγαιναν όπου ήθελε.

Αργότερα, χρησιμοποιώντας μηχανές μοτοσυκλέτας, κατασκεύασε μόνος του το πρώτο αυτοκίνητο αμαξάκι του και αργότερα, με τη βοήθεια του Χαράλαμπου Παν. Μούργελα, το δεύτερο, που ήταν μεγαλύτερο και έπαιρνε και άλλον επιβάτη.

Μετά απ' αυτά, πήρε το πρώτο, και αργότερα το δεύτερο, βιομηχανικό αυτοκίνητο και με σχετικές μετατροπές που έκανε, έφερε το συμπλεκτή, το φρένο και το γκάζι στο χέρι, όπως είχε κάνει και με τα προηγούμενα. Με το αυτοκίνητο πήγαινε ως το Λεβίδι και την Τρίπολη και προς τα χωριά της Κορινθίας και εξυπηρούσε και τους συμπατριώτες, περνώντας από τα φαρμακεία και τα καταστήματα και φέρνοντας τους φάρμακα ή άλλα πράγματα.

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1960, είχε κατασκευάσει στο σπίτι του ασανσέρ χειροκίνητο με αντίβαρο. Αντίθαλάμου είχε φτιάξει κάθισμα στο ύψος του καθίσματος των αμαξιών ή του αυτοκινήτου, στο οποίο μετακινούσε το σώμα του, απασφάλιζε το σύστημα και με το χέρι του γύριζε ένα μοχλό, σηκώνότανε και έφτανε στο ύψος της αναπηρικής πολυθρόνας στον όροφο του σπιτιού.

Η εργατικότητά του ήταν απaráμιλλη. Βιαζότανε πότε να ξημερώσει για να καταπιαστεί με το έργο που είχε ξεκινήσει. Όλες του οι κατασκευές ήταν μελετημένες ως

την τελευταία λεπτομέρεια και τις χαρακτήριζε η αντοχή και η τελειότητα.

Όταν έφτιαχνε τα βαγένια, του είπε ο Χρήστος του Στέλιου του Πρεβεζιάνου να του φτιάξει ένα. Φοβότανε όμως ο Στέλιος μήπως δεν το φτιάξει καλά και στάζει. Κι ο Σπύρος του είπε: Βάζεις στοίχημα πως δε θα στάζει, δε θα κάνει ούτε τακ; Το 'φτιαξε και η εφαρμογή του ήταν τόσο τέλεια στις δόγες και στους μπαζούς, που όταν το γέμισαν νερό δεν έσταξε πουθενά. Κι αφού «ρόκωσε» τριζοβόλαγε και φοβόσανε μη σπάσουν τα στεφάνια.

Τον Οκτώβριο του 1988, ο αδερφός του Γιώργος ήρθε και τον πήρε και πήγανε στην Αυσταλία, όπου έμεινε εκεί στις οικογένειες των αδελφών του ως τον Μάιο του επομένου έτους.

Τα 3-4 τελευταία χρόνια της ζωής του είχε σοβαρά αναπνευστικά προβλήματα, εξ αιτίας των οποίων και κατέληξε.

Όλοι τον αγαπούσαν, τον εκτιμούσαν και τον πρόσεχαν.

Τα παιδιά και τα εγγόνια των αδερφών του στην Αυστραλία τον θαύμαζαν και τα εγγόνια του αδερφού του Γιώργου έστειλαν από 'κει ένα συγκινητικό αποχαιρετιστήριο μήνυμα που διαβάστηκε από τον παπα-Στέλιο στην εκκλησία την ημέρα της κηδείας του. Το παραθέτουμε στη συνέχεια.

Ας είναι ελαφρό το χώμα του. Η Κανδύλα θα τον θυμάται για πάντα ως ένα άξιο άνθρωπο.

Υ.Γ. Στις φωτογραφίες ο Σπύρος και τα αμάξια που κατασκεύασε. Το ξύλινο και τα δυο που εκινούντο με μηχανή μοτοσυκλέτας.

Δημ. Λαρδίκος

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Πολυαγαπημένε μας και σεβαστέ μας παππού Σπύρο.

Νιώθουμε μεγάλη τιμή που είχαμε την τύχη να σε γνωρίσουμε. Έγινες κομμάτι της ζωής μας και εμείς της δικής σου.

Σε είχαμε αγαπήσει πριν ακόμα σε γνωρίσουμε. Και όταν σε γνωρίσαμε τα αισθήματά μας απέναντί σου ήταν απεριγράπτα.

Ήσουν και θα παραμείνεις πάντα ο ήρωάς μας. Εσύ θα μας δίνεις πάντα κουράγιο και δύναμη να αντιμετωπίζουμε τα πάντα στη ζωή μας, όπως τα αντιμετωπίσες κι εσύ.

Θα είσαι το παράδειγμά μας και για ότι μας συμβεί στη ζωή μας θα σκεπτόμαστε εσένα. Και τότε θα σηκώνουμε το κεφάλι μας ψηλά και θα βαδίζουμε ευθεία με αυτοπεποίθηση.

Θα μας λείψεις πολύ, αλλά θα είσαι για πάντα στην ψυχή μας και στη μνήμη μας. Καλό σου ταξίδι και ελαφρό το χώμα που θα σε σκεπάσει.

Με αγάπη, σέβας και ευγνωμοσύνη

Τα εγγόνια σου από την Αυστραλία

* Γεωργία - Κατερίνα και Γιώργος Κων/νου Κούσουλα

* Γιώργος - Δημήτρης και Ελένη Βασιλείου Βαρουσάκη και Μαρίας Κούσουλα

* Ζωή και Σπύρος Ιωάννου Κούσουλα

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε. - «ΧΑΡΑΤΣΙ»

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου διαμαρτύρεται για την εκ μέρους τού Κράτους επιβολή Έκτακτου Ειδικού Τέλους στις Ηλεκτροδοτούμενες Δομημένες Επιφάνειες, το οποίο εισπράττειται ήδη μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ, καθώς και για τη μέθοδο που εφαρμόζει προς είσπραξή του.

Με την απειλή ότι θα κοπεί το ρεύμα, σε περίπτωση μη εξοφλήσεως, τρομοκρατούνται και εκβιάζονται οι πολίτες να πληρώσουν το ληστρικό αυτό «Χαράτσι».

Οι αιρετοί άρχοντές μας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης - Περιφερειάρχης, Αντιπεριφερειάρχης, Δήμαρχος - και οι Βουλευτές μας ας κινηθούν και ας αξιώσουν την κατάργηση του τέλους αυτού για τα επόμενα τουλάχιστον χρόνια.

Οι συγχωριανοί μας όπως και όλος ο λαός δεν μπορούν να ανεχθούν περαιτέρω αυτή την αδικία. Περιμένουν δικαίωση.

Από το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου

ΑΡΩΓΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

I. Ο Σύλλογός μας συνέδραμε με το ποσό των 500 ΕΥΡΩ την προσπάθεια για τη διάνοιξη του δρόμου του Μοναστηριού μας από το κάτω μεγάλο πάρκινγκ μέχρι το επάνω μικρό.

II. Επίσης διέθεσε 165 ΕΥΡΩ για χριστουγεννιάτικα δώρα των μικρών παιδιών του Παιδικού Σταθμού Κανδύλας.

III. Ακόμη διέθεσε 500 ΕΥΡΩ για βοήθεια αναξιοπαθούσας συμπατριώτισσας.

Εκ του Δ.Σ. του Συλλόγου «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2011

Με δοξολογία, κατάθεση στεφάνων από τους τοπικούς άρχοντες και τον Πρόεδρο του Συλλόγου μας και παρέλαση των μαθητών των σχολείων γιορτάστηκε η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου στο χωριό μας.

Μετά την παρέλαση, εκ μέρους του Συλλόγου μας, ο Πρόεδρός του, προσέφερε κέρασματα στα παιδιά και τους δασκάλους του Δημ. Σχολείου, του Νηπιαγωγείου και του Παιδικού Σταθμού στην καφετέρια «παρά πέντε» του Στέλιου Μερκούρη και τους ευχήθηκε χρόνια πολλά και καλή πρόοδο.

ΝΕΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΜΑΣ

I. ΔΙΑΠΛΑΤΥΝΘΗΚΕ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΣΤΟ ΤΕΡΜΑ ΤΟΥ

Όταν υπάρχει θέληση, συνεργασία και ενότητα γίνονται θαύματα.

Γίνεται γνωστό ότι ολοκληρώθηκε το θεαρέστο έργο της διάνοιξης επί βράχου του δρόμου προς την Ι. Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Κανδύλας (από το κάτω αλώνι έως το επάνω) απόσταση κατά μήκος 175 μ., πλάτος 2,5 μ., κόψιμο πέτρας 1500 κυβ. μ. περίπου και χρόνος διάνοιξης 10 ημέρες.

Για το έργο τούτου την πρωτοβουλία, τις ενέργειες, την επίβλεψη από την αρχή έως την αποπεράτωση είχε αναλάβει ο εφημέριος ιερέας π. Δημ. Προκόπος. Ο κ. Αντιπεριφερειάρχης Ευάγγ. Γιαννακούρας διέθεσε τα δύο μηχανήματα - μεγάλο φορτωτή κι ένα φορτηγό μαζί με τα έξοδά τους. Το κρουστικό μηχάνημα - σφυρί - που ανέλαβε και ολοκλήρωσε το έργο ήταν του συγχωριανού μας Κώστα Νικ. Μερκούρη. Η όλη

δαπάνη ανήλθεν εις το ποσόν των 4.000 τεσσάρων χιλιάδων ΕΥΡΩ και εξοφλήθη ολόκληρη.

Δια το έργο πρόσφεραν: οι ξενιτεμένοι Κανδυλιώτες από το Τορόντο Καναδά 2.500 ευρώ. Ο Σύλλογος Κανδυλιωτών ΑΘΗΝΑΣ 500 ευρώ. Η Ιερά Μονή 500 ευρώ. Ανώνυμοι και Ανώνυμες 200 ευρώ. Ανδρέας και Χριστίνα Κανδαλέπα 200 ευρώ. Πατήρ Δημήτριος Προκόπος 100 ευρώ.

Όλους θερμά ευχαριστούμε και ευχόμεθα η Παναγία να ευλογεί και να μας σκεπάξει κάτω από τις προσευχές της στον Υιόν της και Σωτήρα μας Ιησού Χριστό. Για όλους, την εορτή των Εισοδίων, στο Μοναστήρι, τελέσθηκε, λαμπρή Θεία Λειτουργία και ΔΕΗΣΗ υπέρ υγείας και βοθηθείας πάντων των Δωρητών της Ιεράς Μονής.

Καλές και Ευλογημένες Γιορτές.

Δια το Ηγουμενοσουλίου
Η Ηγουμένη Γερόντισσα Ανθήμη Μούργελα

II. ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Las Vegas 20-10-2011

Εφέτος τον Αύγουστο, στο Μοναστήρι μας, ανήμερα της Παναγίας, όπου είχαμε πολύ κόσμο στο προσκύνημα, έτυχε και εχάλασαν τα μεγάφωνα. Η λειτουργία ασφαλώς έγινε, αλλά ο κόσμος ο περισσότερος δεν άκουγε και δημιουργήθηκε οχλαγωγία. Οι πιο πολλοί από εμάς δυστυχώς ξεχνάμε ποιός είναι ο σκοπός που πηγαίνουμε στην εκκλησία ή στα μοναστήρια και με την παραμικρή αφορμή αρχίζουμε την κουβέντα. Έτσι μαζέψαμε 500 ευρώ και αντικαταστήσαμε τα ηχητικά μηχανήματα τα οποία εγκαινιάσαμε την παραμονή του Σταυρού και ανήμερα.

Οφείλονται θερμές ευχαριστίες στους παρακάτω συμπατριώτες που ευχαρίστως προσεφέρθηκαν να βοηθήσουν για την αγορά των ηχείων:

Ιωάννην Βαρδουνιώτην και Χρήστον Βαρδουνιώτην (Βρετό)	250 ευρώ
Βασίλειον Σταύρου Στριφτόμπολα	50 ευρώ
Ευστάθιον Δ. Βαρδουνιώτη	50 ευρώ
Μιχάλην Δ. Βαρδουνιώτη	50 ευρώ
Λεωνίδα Κ. Χονδρό	100 ευρώ
Σύνολο	500 ευρώ

Λεωνίδας Κ. Χονδρός
Ιεροψάλτης

III. ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΙΕΡΟΣΥΛΟΙ ΔΙΕΡΡΗΞΑΝ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

Την 25η προς 26η Οκτωβρίου 2011, με πρωτόγνωρη manía βέβηλα άτομα μπήκαν ως κατακτητές και βεβήλωσαν την Ιστορική Ι. Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Κανδύλας. Με πόνο είδαμε τις ζημιές, τα ιερά σύμβολα καταπατημένα, τα προσκυνητάρια σπασμένα και λεηλατημένα, τις μικροφωνικές εγκαταστάσεις διαλυμένες και κλεμμένες, τα αφιερώματα να λείπουν. Κρίμα, λύπη, κατάντια!

Μέχρι και τα κελιά του Μοναστηριού δεν γλύτωσαν από την κακία και την φθονερή manía τους.

Δυστυχώς Εθνοφθόροι και Θεομάχοι.

Διά το Ηγουμενοσουλίου
Η Ηγουμένη
Γερόντισσα Ανθήμη Μούργελα

Επ' ευκαιρία σημειώνουμε, ότι στην εξώπορτα του ιερού ναού Γεννήσεως Χριστού έχει αναρτήσει ο παπα-Δημήτρης ταμπέλα στα ελληνικά, στα αγγλικά, στα βουλγάρικα και στη γλώσσα των Ρομ που αναγράφει: «Παρακαλούμε δεν υπάρχουν χρήματα σταματήστε να κάνετε ζημιές στις εκκλησίες».

ΛΥΣΗ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΒΡΑΣΤΟΓΑΛΙΑ 2. ΑΥΡΙΑΝΟΙ - ΑΝ. 3. ΛΑΒΩΜΑ - ΤΕΣΑ 4. ΠΑΚΟ - ΓΛΟΥΤΟ 5. ΤΙΛΩ (τιλώ) - ΣΑ 6. ΡΑΙΝΩ 7. ΑΤΕΛΕΙΩΤΑ 8. ΥΣ - ΑΤΙΜΗΤΟΣ 9. ΓΙΑΙΣ - ΜΓ - ΟΝΗ 10. ΑΠΟ - ΑΝΩΙ - ΑΜ 11. ΣΟΥΡΤΑΡΙΑΣΩ

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΒΑΛΟΤΡΟΥΓΑΣ 2. ΡΥΑΚΙΑ - ΟΠΑΣ 3. ΑΡΒΑΛΙΑ - ΙΟΥ 4. ΣΙΩΠΩΝΤΑΣ 5. ΜΑΤ - ΤΕΩ (τέω) - ΤΑ 6. ΑΓΑΝΟ - ΛΙΜΝΑ 7. ΓΟ (Γολ) - ΡΩΓΜΕΣ 8. ΑΪΤΟΣ - ΙΗ - ΙΙ 9. ΕΥΛΑΩΤΟ 10. ΤΣΑΪ - ΤΟΝΑΖ 11. ΞΟΑΝΑ - ΑΣΗΜΩ